

KONKURENCES PADOME

Blaumaņa ielā 5a, Rīgā, LV-1011 ♦ Tālrunis 7282865 ♦ Fakss 7242141

L Ē M U M S

Rīgā

Nr. 28

2003.gada 9.jūlijā

(Prot. Nr. 25, 3.§)

Par vienošanos

Lieta Nr.381/02/05/09

Par VAS "Latvenergo" 24.07.2002. iesniegumu Nr.010100-17/1470

Par ilgtermiņa līguma noslēgšanu starp VAS "Latvenergo" un a/s "Rīgas siltums"

Konkurences padome 24.07.2002. saņēma valsts akciju sabiedrības "Latvenergo" (turpmāk - Latvenergo) iesniegumu (saņemtā dok. Nr.381), kurā tā lūdz atļaut noslēgt ilgtermiņa līgumu (turpmāk - Līgums) ar akciju sabiedrību "Rīgas siltums" (turpmāk - Rīgas siltums) *par sadarbību koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas efektīvā izmantošanā un realizācijā* ar noteikumiem, par kuriem ir panākta savstarpēja vienošanās, un kuri paredz siltumenerģijas tarifu noteikšanas pamatprincipus. Iesniegumā tiek norādīts, ka Līguma noslēgšana dod iespēju Latvenergo realizēt uz ekonomiski izdevīgākiem nosacījumiem ražotnes Rīgas TEC-1 rekonstrukcijas projektu, un *"(..) Līguma noslēgšana radīs pozitīvus priekšnosacījumus stabilai un drošai Rīgas pilsētas apgādei ar siltumenerģiju ilgtermiņā par iespējami zemākām cenām"*.

Iesniegumam pievienotajā Līguma projektā (turpmāk - Līgums) norādīts, ka ilgtermiņa Līguma noslēgšanas mērķis ir nodrošināt centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšanu, salīdzinot ar lokālo apkuri, šai nolūkā minimizējot siltumenerģijas ražošanas izmaksas Latvenergo siltuma avotos (TEC-1, TEC-2), palielinot to ražošanas apjomus, un minimizējot AS "Rīgas siltums" piegādes sistēmu izmaksas, zudumus un vienlaikus samazinot kaitīgu ietekmi uz apkārtējo vidi. Līgumā paredzēts, ka Rīgas siltums periodā līdz 2017.gada 21.jūnijam:

- iepirks garantētu siltumenerģijas apjomu no Latvenergo, kas ir *"(..) ne mazāk kā 2,6 TWh gadā, saglabājot un paplašinot esošos iepirkuma apjomus, pieslēdzot jaunus siltuma patērētājus, par tarifiem, ko apstiprinājis Regulators, un kas ir aprēķināti pēc Līgumā noteiktiem tarifu veidošanas principiem"*;

- tarifs siltumenerģijai, kas tiks no Latvenergo iepirkta v i r s garantētā apjoma, tiks aprēķināts pēc Līgumā noteiktā principa (formulas), konkrēti, tarifs būs tikai kurināmā (mainīgās) izmaksas.

Tādējādi siltumenerģijas iepirkuma tarifi no Latvenergo samazinātos atbilstoši Rīgas siltums iepirktās siltumenerģijas apjoma palielinājumam, un tas nodrošināu gala lietotājiem piegādātās siltumenerģijas konkurētspējas pieaugumu, stimulējot realizācijas apjomu palielinājumu.

Iesniedzējs (Latvenergo) informē, ka TEC-1 projekta realizācijas rezultātā samazināsies TEC-1 realizētās siltumenerģijas cena, un pēc rekonstrukcijas 2004/2005. apkures sezonā tā būs vienāda ar TEC-2 realizācijas cenu (7.64 Ls/MWh pie Latvenergo gāzes iepirkuma cenas 52 Ls/tūkst.nkub.m. un Rīgas siltums 2002.gada pasūtījuma apjoma 3,06 TWh).

28.08.2002. Konkurences padome, pamatojoties uz 13.06.1995. Ministru kabineta noteikumu Nr.154 *Administratīvo aktu procesa noteikumi* 59.punktu, nolēma (Prot.Nr.32, 4.§) pagarināt lietas izskatīšanas termiņu uz sešiem mēnešiem.

Lietas apstākļu izvērtēšanas gaitā tika iegūts Rīgas pilsētas sabiedrisko pakalpojumu regulatora (turpmāk - Rīgas Regulators), Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (turpmāk - SPRK) un Rīgas domes viedoklis un papildu informācija no Latvenergo, Rīgas siltums, Rīgas domes Komunālā departamenta un Uzņēmumu reģistra. Notika tikšanās ar Rīgas siltums un Latvenergo vadības pārstāvjiem (15.08.02. un 25.10.02.) un ar Rīgas Regulatoru (19.08.02.), Rīgas domes Komunālo un dzīvokļu jautājumu komitejas priekšsēdētāju (30.10.02.) un Rīgas domes Komunālā departamenta pārstāvi (07.11.02.).

22.01.2003. Konkurences padome nolēma apturēt lietas izskatīšanu (Prot. Nr.3, 3§) līdz lēmuma adresātu uzklaušīšanai, jo lietas izpētes rezultātā Konkurences padome secināja, ka Līgums nav atļaujams.

Konkurences padome 24.01.2003. nosūtīja konstatēto lietas apstākļu izklāstu ar secinājumiem un uzaicināja Latvenergo un Rīgas siltums iepazīties ar lietā esošajiem pierādījumiem un izteikt viedokli. 17.02.2003. Rīgas siltums informēja (Nr.4/1301), ka Līgumā tiks izdarītas izmaiņas, "(..) kas novērsīs norādītos trūkumus un nepilnības (..)", kā arī Latvenergo 19.02.2003. atzina (Nr.01RD23-04/440), ka Līgumā "(..) ietvertais tarifu aprēķina princips ir pretrunā ar SPRK izstrādāto un pēdējais būtu iekļaujams jaunajā līguma redakcijā".

04.04.2003. Latvenergo iesniedza Līguma projekta 2.variantu (turpmāk - Līguma 2.variants). Notika Latvenergo un Konkurences padomes pārstāvju tikšanās (04.04.2003.) un pēc papildu informācijas iegūšanas notika Konkurences padomes locekļu tikšanās (turpmāk – sarunas) ar Latvenergo un Rīgas siltums pārstāvjiem atbilstoši Latvenergo izteiktajam priekšlikumam (19.02.2003. Nr.01RD23-04/440) pirms galīgā lēmuma pieņemšanas lietā sarīkot "apaļā galda" diskusiju. Pēc sešiem mēnešiem pēc atkārtota pieprasījuma tika saņemts Rīgas domes viedoklis (14.05.2003.).

Līguma 2.variantā atšķirībā no 1.varianta ir palielināta maksimālā siltuma jauda, Līguma darbības termiņš noteikts 10 gadi, un tarifu aprēķinu paredzēts veikt pēc SPRK vai citas likumā noteiktas regulējošas institūcijas apstiprinātas metodikas līguma darbības laikā. Līguma 1. un 2.variantā garantētais iepirkuma apjoms, kas Rīgas siltumam ir jānopērk no Latvenergo, paliek nemainīgs, un ir 2,6 Twh gadā.

Ņemot vērā, ka konkurences ierobežojums Līgumā izpaužas kā Līguma 2.1.punktā iekļautais garantētais siltumenerģijas iepirkuma apjoms 2,6 TWh gadā, ko Rīgas siltums apņemas iepirkt no Latvenergo, Konkurences padome, darbojoties savas kompetences

ietvaros, izvērtēja tikai Līguma 2.1.punktā iekļautā nosacījuma par garantēto siltumenerģijas iepirkuma apjoma atbilstību *Konkurences likuma* 11.panta otrajai daļai.

Izvērtējot rīcībā esošo informāciju un ar lietu saistītos apstākļus, Konkurences padome

k o n s t a t ē j a:

1. *Enerģētikas likums* nosaka, ka siltumapgāde ietver siltumenerģijas ražošanu, iepirkšanu, pārvadi, sadali vai siltumenerģijas realizāciju (1.panta 2.punkts). Siltumapgādes (energoapgādes) uzņēmumi var darboties pārvades sistēmā, sadales sistēmā vai centralizētās siltumapgādes sistēmā (14.panta pirmā daļa). Siltumapgādi var nodrošināt, izmantojot centralizēto siltumapgādes sistēmu vai lokālo siltumapgādi, ko veic autonomais ražotājs. Centralizētās siltumapgādes sistēma ir siltumavotu, siltumtīklu un siltumenerģijas lietotāju kopums, kas saskaņoti ražo, pārveido, pārdala, sadala un patērē siltumenerģiju (46.pants). Autonomais ražotājs ir uzņēmums (uzņēmēj sabiedrība), fiziskā vai juridiskā persona, kas ražo siltumenerģiju nolūkā patērēt to paša vajadzībām un var pārdot saražotās siltumenerģijas pārpalikumu arī citiem enerģijas lietotājiem vai sistēmas operatoram (16.pants). Neatkarīgais ražotājs ir energoapgādes uzņēmums, kas ražo siltumenerģiju, bet neveic tās sadali vai pārvadi sistēmā, kurā tas ir iekļauts (17.pants), bet var pārdot siltumapgādes sistēmas operatoram tā licences darbības zonā (48.pants). Viena siltumenerģijas apgādes sistēmas operatora licences darbības zonā var darboties vairāki siltumenerģijas ražotāji. Koģenerācija ir enerģijas ražošanas tehnoloģiskais process, kurā lietderīgai izmantošanai vienlaikus ražo gan siltumenerģiju, gan elektroenerģiju, turklāt kurināmā izmantošanas efektivitāte šajā procesā ir augstāka, nekā ražojot abus minētos enerģijas veidus atsevišķi (1.panta 15.p.).

Siltumapgādes attīstību savas administratīvās teritorijas attīstības plāna ietvaros nosaka pašvaldības un saskaņo ar Regulatoru (51.pants). Rīgas domes 23.12.1997. ar lēmumu Nr.5438 apstiprinātajā Rīgas siltumapgādes attīstības koncepcijā (turpmāk - Koncepcija) tika noteikts, ka galvenais siltumapgādes attīstības virziens Rīgā ir saglabāt centralizēto siltumapgādi, jo tās klasiskajā variantā viena no galvenajām centralizētās siltumapgādes priekšrocībām ir viszemākās izmaksas, kas atļauj veidot zemu tarifus.

Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu kā uzņēmējdarbību siltumapgādē, kur ražošanas procesā tiek izstrādāta elektroenerģija (Latvenergo un no 2004.gada - Rīgas siltums), regulē valsts, t.i., SPRK, bet uzņēmējdarbības regulēšanu siltumapgādē, kur ražošanas procesā netiek izstrādāta elektroenerģija (Rīgas siltums) regulē pašvaldības (likuma "*Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem*" 2. pants un 7.panta otrā daļa). Rīgas pašvaldības administratīvajā teritorijā regulēšanu veic Rīgas Regulators (Rīgas domes 23.10.2001. nolikuma "Rīgas pilsētas sabiedrisko pakalpojumu regulatora nolikums" 1.4.3. punkts). MK 03.07.2001. noteikumu Nr.297 "*Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem*" 2.punkts nosaka, ka valsts regulē siltumenerģijas un elektroenerģijas vienlaicīgu ražošanu iekārtās, kuru maksimālā slodze ir lielāka par vienu megavatu.

Saskaņā ar 13.09.1995. likuma *Par Eiropas enerģētikas hartas nolīgumu* 6.panta pirmo daļu ekonomiskajās aktivitātēs enerģētikas sektorā ir jāmazina tirgus izkropļojumi un barjeras konkurences attīstībai.

2. Akciju sabiedrība "Rīgas siltums" ir reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 14.03.1996. ar reģistrācijas Nr. 000328675 un tās galvenie darbības veidi ir siltumenerģijas ražošana savos siltumavotos un iepirkšana no citiem ražotājiem, siltumenerģijas sadale, piegāde, realizācija un siltumtehniko iekārtu remonts, montāža un regulēšana. Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra datiem (20.12.2002., Nr.2.4-104774sd, saņemtā dok. Nr.669) kapitāla daļu turētāji (uz 20.07.2000.) ir pašvaldība - Rīgas pilsētas dome (48,99%), bezpeļņas organizācija valsts

akciju sabiedrība Privatizācijas aģentūra (48,99%), akciju komercbanka “Baltijas Tranzītu Banka” (2,0%) un valsts akciju sabiedrība “Latvenergo” (0,005%).

Rīgas siltums ir vertikāli integrēts energoapgādes uzņēmums, kas savu darbību veic atbilstoši Energoapgādes regulēšanas padomes izsniegto licenču noteikumiem siltumenerģijas ražošanā, pārvadīšanā, sadalīšanā līdz 30.07.2017., un realizācijā Rīgas pilsētas teritorijā līdz 30.07.2007. (SPRK 15.11.2002., 1-2.82/83-1993, saņemtā dok. Nr.620). Licences siltumenerģijas pārvadīšanai un sadalei ir ekskluzīvas. *Enerģētikas likuma* 47.panta 1.daļa nosaka, ka “*Centralizēto siltumapgādi var veikt viens vertikāli integrēts energoapgādes uzņēmums (..)*”. Centralizēto siltumapgādi Rīgas administratīvajā teritorijā nodrošina Rīgas siltums, kurš visā Rīgas administratīvajā teritorijā siltumenerģiju realizē par vienotiem Rīgas Regulatora noteiktajiem tarifiem, lai arī visi pārvades un sadales tīkli nav savienoti, un atsevišķu rajonu vai ēku grupas siltumapgāde notiek pēc būtības lokāli centralizētā vai arī lokālā sistēmā, kurām katrai ir savas izmaksas. Rīgas siltums piegādā un realizē ap 70% no visas Rīgā patērētās siltumenerģijas. Pārējo apjomu saražo uzņēmēj sabiedrību vietējās katlu mājās un lokālās apkures katlu mājās. No visa siltumenerģijas apjoma, ko realizē (piegādā) Rīgas siltums, 99% var attiecināt uz centralizētās siltumapgādes sistēmām. No Rīgas siltums kopējā tīklā nodotā siltumenerģijas apjoma 2001./2002. finanšu gadā pašu ražotais bija 29,8% (1,2 TWh), no Latvenergo iepirktais - 70,05% (2,82 TWh) un no citiem iepirktais - 0,0066 TWh, kas sastāda 0,17% (Rīgas siltums 17.02.2003. Nr.4/1301). Centralizētās siltumapgādes sistēmas tīklos Daugavas labajā krastā no visas labajam krastam nodotās siltumenerģijas 94,5% sastāda viss iepirktais no Latvenergo, pārējie 5,5% ir Rīgas siltums saražotais. Iepirkuma no citiem neatkarīgajiem siltumenerģijas ražotājiem labajā krastā nav. Daugavas labais un kreisais krasts (turpmāk - labais/kreisais krasts) ar pārvades tīklu nav savienoti (Rīgas siltums 04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņemtā dok. Nr. 640). Saskaņā ar SPRK sniegto informāciju (15.11.2002. 1-2.82/83-1993, saņemtā dok. Nr. 620) Rīgas siltums ir sistēmas operators.

SPRK ir izsniegusi Rīgas siltums licenci siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanai koģenerācijas procesā siltumcentrālē (turpmāk - SC) “Imanta”, kas nodrošina daļu no kreisā krasta siltumapgādes, uz laiku līdz 09.07.2022. Saskaņā ar licences nosacījumiem SC “Imanta” darbība ir jāuzsāk ne vēlāk kā 01.09.2004., elektroenerģijas tarifus noteiks SPRK, un saskaņā ar licences noteikumiem visu elektroenerģiju būs jāpārdod sistēmas operatoram Latvenergo (<http://www.sprk.gov.lv>), līdz ar to citos objektos nepieciešamo elektroenerģiju Rīgas siltums pirks no Latvenergo.

Tādējādi, ņemot vērā minēto, *Konkurences likuma* 1.panta 1., 9.un 10.punkta izpratnē Rīgas siltums:

- 1) ir siltumapgādes tirgus dalībnieks dominējošā stāvoklī ar aptuveni 70% tirgus daļām Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā. Pārējās tirgus daļas pieder neatkarīgajiem un autonomajiem ražotājiem;
- 2) atrodas dominējošā stāvoklī ar 99% tirgus daļām siltumapgādes tirgū, darbojoties centralizētās siltumapgādes sistēmā Rīgas administratīvajā teritorijā abos krastos;
- 3) atrodas dominējošā stāvoklī (monopolstāvoklī) ar 100% tirgus daļu siltumenerģijas pirkšanas tirgū darbojoties centralizētās siltumapgādes sistēmā siltumapgādes tirgū Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā;
- 4) ir potenciāls koģenerācijas tirgus dalībnieks Rīgas administratīvajā teritorijā;

3. Valsts akciju sabiedrība “Latvenergo” ir reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 08.10.1991. ar reģistrācijas Nr.000303294 un tās galvenie darbības veidi ir elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošana, elektroenerģijas pārvade, sadale un realizācija. Ar Ministru kabineta 06.11.2002. rīkojumu Nr.636 apstiprinātajos statūtos kā komercdarbības veids minēta arī

siltumenerģijas realizācija. Latvenergo valsts kapitāla daļu turētājs ir Ekonomikas ministrija (100%) (Uzņēmumu reģistra 20.12.2002. Nr.2.4-104774sd, saņemtā dok. Nr.669). Latvenergo termoelektrostacijas Rīgas TEC-1 ar tās apakšstruktūru siltumcentrāli (turpmāk - SC) "Andrejsala" un Rīgas TEC-2 pārvalda filiāle *Rīgas termostacijas*, kurai izsniegta licence Nr.11010/21023 elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanai līdz 13.10.2017. Saskaņā ar licenci saražotā siltumenerģija var tikt nodota Pārvades vai Sadales tīklā vai tieši Lietotājam (SPRK 15.11.2002.,1-2.82/83-1993., saņemtā dok. Nr.620). Latvenergo nav licences siltumenerģijas realizācijai patērētājam.

No Latvenergo filiāles *Rīgas termostacijas*, kas atrodas Daugavas labajā krastā, koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas 2001.gadā Rīgas siltums tika pārdoti 99,65%, iedzīvotājiem (ciematā, kur atrodas TEC-2 ražotne) - 0,003%, un pārējiem patērētājiem - 0,15%, kā arī izlietots energosistēmas saimnieciskajam patēriņam - 0,2% (Latvenergo 28.10.2002., saņemtā dok. Nr. 580).

Siltumenerģijas pārdošanas tarifi (bez PVN) nav mainījušies no 1998./1999.gada (izņemot SC "Andrejsala") un ir sekojojoši: Rīgas TEC-1 - 8,41 Ls/MWh, TEC-2 - 7,64 Ls/MWh (spēkā līdz 01.10.2003.), SC "Andrejsala" - 8.41 Ls/MWh līdz 31.07.2001., un 10,3 Ls/MWh līdz 01.10.2002., bet turpmāk, saskaņā ar SPRK 20.06.2002. lēmuma Nr.64 skaidrojumu, Latvenergo ir juridiskas tiesības noslēgt saimniecisku līgumu ar Rīgas siltums par siltumenerģijas piegādi no SC "Andrejsala" kā avārijas rezerves SC (<http://www.sprk.gov.lv>).

TEC-1 rekonstrukciju plānots pabeigt uz 2004./2005. apkures sezonas sākumu un tā rezultātā plānotā siltumenerģijas jauda samazināsies no 616 MW līdz 380 MW, saražotā siltumenerģija pieaugs no 600 uz 920 GWh, realizācijas tarifs samazināsies no 8.41 uz 7.64 Ls/MWh, pie nosacījumiem, ka dabasgāzes iepirkuma cena būs 52 Ls/tūkst.kub.m. un Rīgas siltums pasūtījuma apjoms tāds kā 2002.g., t.i., 3,093 TWh. Tiks sabalansētas siltuma jaudas reālai siltumenerģijas slodzei. Gadījumā, ja būs gāzes cenas pieaugums, tad siltumenerģijas cenas pieaugums būs proporcionāls (Latvenergo 24.07.2002., saņemtā dok. Nr.381, 28.10.2002., saņemtā dok. Nr.580).

Nemot vērā minēto, *Konkurences likuma* 1.panta 1., 9.un 10.punkta izpratnē Latvenergo:

- 1) ir siltumapgādes tirgus dalībnieks Rīgas administratīvās teritorijas Daugavas labajā krastā (ražo un pārdod siltumenerģiju);
- 2) atrodas dominējošā stāvoklī ar 70% tirgus daļu siltumenerģijas pārdošanas tirgū centralizētai siltumapgādes sistēmai Rīgas administratīvajā teritorijā (abos krastos);
- 3) atrodas dominējošā stāvoklī ar 99,65% tirgus daļu siltumenerģijas pārdošanas tirgū centralizētai siltumapgādes sistēmai Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā;
- 4) ir koģenerācijas tirgus dalībnieks Rīgas administratīvajā teritorijā;
- 5) ir potenciāls siltumenerģijas realizācijas tirgus dalībnieks Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā.

4. Rīgas siltums strauji samazina no neatkarīgajiem siltumenerģijas ražotājiem iepirkto daudzumu.

Saskaņā ar *Enerģētikas likuma* 49.pantu siltumapgādes sistēmas operators, slēdzot līgumus par siltumenerģijas iepirkšanu no ražotājiem vai arī atsakoties tos noslēgt, vadās pēc šādiem ekonomiskā pakāpeniskuma principa kritērijiem: 1) piedāvātās siltumenerģijas cena un samaksas nosacījumi; 2) siltumenerģijas pārvades izmaksas; 3) siltumenerģijas ražošanas režīma atbilstība patēriņa režīmam; 4) piedāvātās siltumenerģijas atbilstība sistēmas operatora noteiktajiem tehniskajiem parametriem.

Rīgas siltums, darbojoties centralizētajā siltumapgādes sistēmā, 1998./1999. iepirka siltumenerģiju (neskaitot Latvenergo labajā krastā) vēl no pieciem neatkarīgajiem ražotājiem kreisajā krastā (a/s “Bolderāja”, a/s “Aurora”, p/u “Rīgas ūdens” katlu māja (KM) “Daugava”, a/s “Komēta un SIA “Mekora”), bet 2002./2003. iepērk vairs tikai no diviem (a/s “Komēta un SIA “Mekora”). 1999./2000. no visa tīklā realizācijai nodotā daudzuma iepirkums no citiem neatkarīgajiem ražotājiem sastādīja 0,2%, bet 2002./2003. prognozēts iepirkt 0,04%. Ilgtermiņā no neatkarīgajiem ražotājiem plānots iepirkuma samazinājums no 6639 MWh 2001./2002. līdz 2060 MWh 2012./2013. (par 69%). No autonomiem ražotājiem Rīgas siltums pārpalikumu neiepērk. Rīgas siltums par neatkarīgo piegādātāju apjoma iepirkuma samazināšanās pamatiemesliem uzskata nepietiekamo siltumenerģijas kvalitāti (daudz siltumapgādes pārtraukumu un siltuma piegāde ar nepietiekamiem parametriem sakarā ar neatkarīgo ražotāju siltuma avotu slikto tehnisko stāvokli) un augstās siltumenerģijas cenas, kas ievērojami pārsniedz Latvenergo piedāvātās, kā arī pārsniedz Rīgas siltums pašražotās siltumenerģijas izmaksas, un līdz ar to neatkarīgo piegādātāju klienti pakāpeniski tiek pieslēgti centralizētās siltumapgādes tīklam. (Rīgas siltums 04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņemtā dok.Nr.640, Rīgas siltums 1999./2000. un 2000./2001. finanšu gada pārskats).

Regulatora apstiprinātajā Rīgas siltums realizācijas tarifā 2001./2002.gadam ir iekļautas sekojošas pirtās siltumenerģijas izmaksas un iepirktais apjoms procentos no kopējās pirtās siltumenerģijas: no KM Daugava - 12,18 Ls/MWh (0,11%), a/s “Komēta” - 12,31 Ls/MWh (0,05%), SIA “Aurora Baltika” - 14,14 Ls/MWh (0,05%), SIA “Mekora” - 18,90 Ls/MWh (0,01%), kas ievērojami pārsniedz Latvenergo piedāvātās no TEC-2 - 7,64 Ls/MWh (75,9%), no Andrejsala (5,3%) un TEC-1 - 8,41 Ls/MWh (18,6%). (Rīgas regulators 20.12.2002., saņemtā dok.Nr.660, Rīgas siltums 11.04.2003. Nr.4/3811).

Rīgas siltums palielina savu siltumapgādes tirgus daļu, darbojoties centralizētās siltumapgādes sistēmā, pārņemot siltumapgādi klientiem, kurus iepriekš nodrošināja pašvaldību un ražošanas uzņēmumu katlu mājas, kas darbojās lokāli centralizētajā siltumapgādes sistēmā, un arī turpmākā Rīgas siltums darbības stratēģija ir attīstīt ražošanu autonomās automatizētās bezpersonu katlu mājās ārpus centralizētās siltumapgādes zonas, darbojoties lokālajā siltumapgādes sistēmā.

No minētā redzams, ka pašreiz Latvenergo kā siltumenerģijas pārdošanas tirgus dalībniekam Rīgas administratīvajā teritorijā un labajā krastā nav reāla konkurenta, un Latvenergo ietekme ir palielināta sakarā ar lielā ražošanas apjoma dēļ radītajām izmaksu priekšrocībām, kā arī *Enerģētikas likumā* iestrādātajām Rīgas siltums tiesībām atteikties no neatkarīgo ražotāju siltumenerģijas iepirkuma piedāvājuma.

5. Patērētājs var tikt nodrošināts ar siltumenerģiju, izmantojot dažādus, alternatīvus savstarpēji aizvietojamus siltumapgādes veidus - centralizēto un lokālo. No kopējā siltumenerģijas patēriņa Rīgā aptuveni 3/4 tiek nodrošinātas, izmantojot centralizēto siltumapgādi. Lokāli centralizētā jeb decentralizētā siltumapgāde ir vairāku objektu siltumapgāde, kuru nodrošina viens siltumenerģijas avots ierobežotā teritorijā. Lokālā siltumapgāde ir vienas mājas vai dzīvokļu siltumapgāde, kuru nodrošina viens siltumenerģijas avots. Lokālo siltumapgādi nodrošina autonomais ražotājs. No visas Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā pieslēgtās kopējās siltumslodzes 18,8% ir lokālā siltumapgādē, pārējā aptuveni 81% - centralizētajai un lokāli centralizētai sistēmai. (Latenergoprojekts, saņemtā dok. Nr.603). Saskaņā ar 02.09.1997.pieņemtajā Latvijas Enerģētikas nacionālajā programmā (turpmāk – Enerģētikas nacionālā programma) minēto, no Rīgas pilsētas kopējās siltumslodzes 1995.gadā lēsta 3200 MW apjomā, pie centralizētās siltumapgādes sistēmām ir pieslēgta slodze 2351 MW (t.sk. no TEC -1461 MW, Rīgas siltums – 714 MW, rūpnīcu katlu mājām -176 MW), bet lokālai siltumapgādes sistēmai pieslēgtā siltumslodze sastāda 849 MW.

Lai salīdzinātu siltumapgādes variantu konkurētspēju, jāsalīdzina nepieciešamie kapitālieguldījumi un saražotās siltumenerģijas cena. Latenergoprojekts 2001. darbā "Centralizētās un lokālās siltumapgādes zonu izvietojums Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā" (saņemtā dok. Nr.603) minēts, ka lokālā siltumapgādē, kur siltumavoti ir katlumāja, autonomie apkures katli, individuālie gāzes katli, siltumenerģijas cenā kurināmā izmaksas sastāda 2,0 - 3,0 Ls/MWh - šķelda un koksnes atkritumi, līdz 28,7 Ls/MWh - dīzeļdegviela, līdz 33,0 Ls/MWh - elektroenerģijai, bet izmantojot dabas gāzi 6,5 - 7,5 Ls/MWh., kā arī siltumenerģijas vidējās ražošanas izmaksas, neskaitot gāzes vadu izbūves izmaksas, ja par kurināmo izmanto dabas gāzi, lokālos avotos sastāda aptuveni 11-12 Ls/MWh (pie 2001.g. pastāvošajām gāzes cenām), bet tiek atzīmēts, ka siltumenerģijas vidējās izmaksas lielā mērā atkarīgas no gāzes vada izbūves izmaksām. Tiešās izmaksas (maksa par kurināmo, pirktu siltumenerģiju, elektroenerģiju un ūdeni) centralizētās siltumapgādes sistēmas izmaksās sastāda 69-70%, lokāli - centralizētās sistēmās no 53-75% (atkarībā no katlu mājas jaudas), bet lokālās - no 34-50% (atkarībā no katla jaudas). Rīgas siltums izsaka viedokli (17.02.2003. Nr.4/1301), ka pēc Rīgas siltums aplēsēm lokālajos siltuma avotos kurināmā sastāvdaļa ir ne mazāk kā 60-65%.

Ņemot vērā centralizētās siltumapgādes papildus izdevumus siltumenerģijas pārvadē un sadalē, Rīgas Regulators ar 25.10.2002. lēmumu (prot.Nr.33) ir noteicis Rīgas siltums, kas nodrošina siltumapgādi centralizētās siltumapgādes sistēmās, siltumenerģijas realizācijas tarifu 2002./2003. apkures sezonai: juridiskām personām - 14.02 Ls/MWh (bez PVN) un iedzīvotājiem - 15,93 Ls/MWh (iekļauts uzņēmuma PVN priekšnodoklis 1,91 Ls/MWh). (Rīgas Regulators 20.12.2002., saņemtā dokumenta Nr.660 un 15.01.2003., saņemtā dok. Nr.16).

Tādējādi redzams, ka lokālā un lokāli - centralizētā siltumapgāde ar dabas gāzes izmantošanu gāzes katlos ir alternatīva centralizētai siltumapgādei un pie pastāvošajām dabasgāzes cenām ir vairāk konkurētspējīga. Tā kā centralizētajai siltumapgādes sistēmai dabas gāzes cenas pieauguma gadījumā pastāv kurināmā izmantošanas alternatīva, tad lokālās siltumapgādes konkurētspēja ilgtermiņa skatījumā būs lielākā mērā atkarīga no dabas gāzes cenu izmaiņām.

6. *Konkurences likuma* 11.panta pirmā daļa nosaka, ka "Ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā vienošanās par (...) 7) darbībām, (...) kuru dēļ cits tirgus dalībnieks ir spiests atstāt kādu konkrēto tirgu vai tiek apgrūtināta potenciāla tirgus dalībnieka iekļūšana kādā konkrētajā tirgū".

Savukārt 11.panta otrā daļa nosaka, ka "Konkurences padome šā panta pirmajā daļā minētās vienošanās, pieņemot attiecīgu lēmumu, var atļaut vai atļaut ar nosacījumiem, ja tā konstatē, ka vienošanās veicina preču ražošanas vai realizācijas uzlabošanu vai ekonomisko progresu un tādējādi dod labumu patērētājam, turklāt šīs vienošanās:

1) neuzliek attiecīgajiem tirgus dalībniekiem ierobežojumus, kuri nav nepieciešami šo mērķu sasniegšanai;

2) nedod iespēju likvidēt konkurenci ievērojamā konkrētā tirgus daļā".

Konkurences likuma 1.panta 11.punkts nosaka, ka „vienošanās – divu vai vairāku tirgus dalībnieku līgums vai saskaņota darbība, kurā tirgus dalībnieki piedalās (...)”.

Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā Latvenergo ir siltumenerģijas ražotājs un 99,65% no saražotā pārdod Rīgas siltums, kas siltumenerģiju iepērk tikai no Latvenergo. Latvenergo uzņēmējdarbības gala produkts - saražotais siltumenerģijas apjoms ir nepieciešams Rīgas siltums kā sākuma produkts uzņēmējdarbības veikšanai siltumapgādē ar

centralizētās siltumapgādes sistēmu Rīgas pilsētas administratīvās teritorijas abos krastos. Rīgas siltums ir Latvenergo produkcijas vairumpircējs. Tādējādi Rīgas siltums darbojas no Latvenergo lejupejošā siltumenerģijas pārdošanas tīrgū un abi Līguma slēdzēji atrodas vertikālās piegādātāja (pārdevēja) un pircēja attiecībās. Šajās attiecībās Latvenergo ir tirgus vara piegādātāja (pārdevēja) līmenī, jo Rīgas siltums nepastāv cita piegādātāja izvēles iespējas, Latvenergo ir vienīgais piegādātājs labajā krastā. Savukārt arī Latvenergo nepastāv izvēles iespējas savas produkcijas realizēšanā kā vienīgi Rīgas siltums. Tādējādi labajā krastā Rīgas siltums šajās vertikālajās attiecībās ir tirgus vara pircēja līmenī.

Gan Latvenergo, gan Rīgas siltums interesēs ir nodrošināt savas produkcijas garantētu realizāciju. Ja vienai no pusēm ir ietekme tirgū (tirgus vara), tā var mēģināt palielināt savu peļņu vai gūt citus labumus uz otras puses rēķina. Latvenergo ietekme siltumenerģijas pārdošanas tīrgū ir palielināta sakarā ar izmaksu priekšrocībām, bet Rīgas siltums ietekme ir tā, ka tā ir vienīgais pircējs.

Tādējādi *Konkurences likuma* 1.panta 11.punkts izpratnē Līgums starp Latvenergo un Rīgas siltums par sadarbību koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas efektīvā izmantošanā un realizācijā ir vērtējams kā vertikāla vienošanās starp diviem siltumapgādes tirgus dalībniekiem, no kuriem katrs darbojas atšķirīgos pārdošanas ķēdes līmeņos un ar šo vienošanos tiek noteikti nosacījumi, pie kādiem puses ilgtermiņā pārdod un pērk siltumenerģiju Daugavas labajā krastā centralizētai siltumapgādes sistēmai Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā.

Konkurences ierobežojums Līgumā izpaužas kā Līguma 2.1.punktā iekļautais garantētais siltumenerģijas iepirkuma apjoms 2,6 TWh gadā, ko Rīgas siltums apņemas iepirkt no Latvenergo. Ņemot vērā minēto, Konkurences padome, darbojoties savas kompetences ietvaros, izvērtēja Līguma 2.1.punktā iekļautā nosacījuma par garantēto siltumenerģijas iepirkuma apjoma atbilstību *Konkurences likuma* 11.panta otrajai daļai.

7. Līguma 1.variants.

7.1. Rīgas siltums nesniedza pārliecinošu Līgumā paredzēto garantētās siltumenerģijas apjoma ne mazāk kā 2,6 TWh gadā iepirkuma līdz 2017.gadam izvēles pamatojumu (Līguma 2.1.punkts) (04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņemtā dok.Nr.640).

Garantēto piegādes apjoma 2,6 TWh izvēli Rīgas siltums pamato sekojoši: *“Garantētais siltumenerģijas apjoms tika novērtēts veicot pēdējo 5 gadu siltumenerģijas patēriņa analīzi un izdarot siltumenerģijas realizācijas prognožu aprēķinus nākamajiem 7-8 gadiem. Analīze un aprēķini tika veikti ņemot vērā iespējamo ārgaisa temperatūras izmaiņu ietekmi uz prognožu rezultātiem. Pēdējo 5 gadu analīzes rezultāti rāda, ka straujā realizācijas lejupslīde ir samazinājusies un vēl tā var turpināties nākamajos 2 gadus, pēc kā prognozējama stabilizācija un pat neliels realizācijas pieaugums. (..) iepirkuma apjoms 2,6 TWh ir aprēķināts pie minimālās slodžu prognozes un vēl veicot pārrēķinu uz ārgaisa temperatūru - pie siltas ziemas apstākļiem. Siltās ziemas apstākļi pieņemti pēc pēdējo 10 gadu apkures sezonas ar visaugstāko vidējo temperatūru (..)”*.

Rīgas siltums plānotais siltumenerģijas iepirkuma apjoms (TWh) no Latvenergo:

	pārrēķins uz 10 gadu perioda vissiltāko ziemas temp.	pārrēķins uz ilggadējo temp.
2002./2003.	2,605	3,008
2003./2004.	2,588	2,985

2004./2005.	2,588	2, 985
2005./2006.	2,623	3,029

No sniegtajiem datiem redzams, ka Rīgas siltums plānotais siltumenerģijas iepirkuma apjoms no Latvenergo siltās ziemās nenodrošina Līgumā paredzēto bāzes garantijas apjomu 2,6 TWh. Tādā gadījumā, saskaņā ar Latvenergo 25.10.2002. sniegto informāciju pie dabasgāzes iepirkuma cenu līmeņa 52 Ls/1000 kub.m siltuma cena būs ap 8.20 Ls/MWh (saņemtā dok. Nr.580) kas ir par 3,9% lielāka nekā pašreizējā vidējā iepirkuma cena 7,89 Ls/MWh.

Rīgas siltums pauž viedokli, ka noteiktais garantētais iepirkuma apjoms juridiski nav vērtējams kā Līguma uzlikts ierobežojums, jo par iepirkuma apjoma izmaiņām (palielināšanu vai samazināšanu), kā arī par pirmstermiņa līguma laušanu nav paredzētas soda sankcijas un noteiktais garantētais apjoms nav uzskatāms par obligāti izpildāmo iepirkumu, bet gan par bāzi (pamatu) bāzes tarifa aprēķinam (04.12.2002. Nr.1.4/6626), kā arī, „(..) tā saucamais „garantētais” apjoms atbilstoši līguma projekta p.3.5.1. faktiski neuzliek nekādas būtiskas saistības AS „Rīgas siltums”, izņemot to, ka neizpildes gadījumā ir jāpārreķina tarifs, kas ir pats par sevi saprotams arī bez līguma noslēgšanas, atbilstoši SPRK apstiprinātajai tarifu metodikai”(17.02.2003. Nr.4/1301).

Minētais arguments nav pamatots, jo Līguma priekšmets ir “(..) AS “Rīgas siltums” apņemas iepirkt siltumenerģiju (..) ne mazāk kā 2,6 Twh gadā, saglabājot un paplašinot esošos iepirkuma apjomus, pieslēdzot jaunus siltuma patērētājus (..)”. (Līguma 2.1. p.).

7.2. Konkurences padomes rīcībā nav pārliecinošu pierādījumu par Rīgas siltums iespējām palielināt siltumenerģijas apjoma realizāciju.

Saskaņā ar Līguma 3.2.punktu: “(..) Latvenergo siltumavotu (TEC-1; TEC-2) siltumenerģijas tarifu noteikšanas principi ilgtermiņā paredz, p a l i e l i n o t i e s AS “Rīgas siltums” iepirktās siltumenerģijas apjomam no AS “Latvenergo” siltuma avotiem, siltumenerģijas tarifu samazināšanu (šeit un turpmāk līgumā, termins siltumenerģijas tarifu samazināšana tiek lietots relatīvi, pie tam ar nosacījumu, ka nemainās citi (bez siltumenerģijas piegādes apjoma) siltumenerģijas ražošanas izmaksu iespaidojošie faktori (lata devalvācija, izmaiņas nodokļos, inflācija, kurināmā cenu izmaiņas, u.c.) un ciktāl tas nav pretrunā Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas vai Rīgas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (..) lēmumiem, kas nodrošina gala lietotājiem piegādātās siltumenerģijas konkurētspējas pieaugumu, stimulējot realizācijas apjomu palielinājumu”.

7.2.1. Rīgas siltums kā garantu palielinātai apjoma realizācijai gan tuvākajā laikā (līdz 2005.g.), gan līdz 2017.g (lai nodrošinātu Līguma mērķu realizēšanu) nemin neko konkrētu (04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņemtā dok.Nr.640). Rīgas siltums norāda, ka galvenais faktors palielinātai apjoma realizācijai ir siltumenerģijas realizācijas cena gala patērētājam, un, jo tā zemāka, jo lielākas iespējas realizēt lielākus apjomus. Realizācijas cenas pamatā ir siltumenerģijas iepirkuma cena, ko varētu savukārt pazemināt, ja Rīgas siltumam būtu iespēja vairāk realizēt. Tādējādi palielinātas realizācijas pamatojums ir realizācijas cenas pazeminājums patērētājam.

Normālas temperatūras ziemā (kas nav garantēta) Rīgas siltums plānotais siltumenerģijas iepirkuma apjoma palielinājums no 3,008 TWh 2002./03. uz 3,029 TWh 2005./06. jeb 0,7%, ir niecīgs. Ilgtermiņa prognoze sniegta līdz 2012/2013.gadam, Līguma darbības laiks ir līdz 2017.g. Sniegtajā ilgtermiņa prognozē iepirkuma pieaugums no Latvenergo plānots līdz 3,51 TWh gadā jeb 7,6%. No Latvenergo iepirktie kopējie siltumenerģijas apjomi no 1994.gada līdz 2001.gadam ir samazinājušies par 32,7%, bet pret 2003.g. prognozējamo - par 37% .

Rīgas siltums siltumenerģijas realizācijas apjomu krišanos skaidro ar abonētu atslēgšanu no centralizētās siltumapgādes sistēmas un pāreju uz alternatīvu apkures veidu, izbūvējot autonomas gāzes katlu mājas, jaunu automatizētu individuālo siltuma mezglu, kas paver plašas regulēšanas iespējas, uzstādīšanu ēkās, kā arī ēku siltināšanu ar mūsdienīgiem materiāliem, silto ziemas meteoroloģisko apstākļu ietekmi, karstā ūdens skaitītāju uzstādīšanu dzīvokļos (94,6%), Rīgas siltums remonta darbu kvalitātes un organizācijas uzlabošanu.

Lai arī Rīgas siltums veic intensīvu darbu jaunu klientu piesaistē (1998./99.gada noslēgto līgumu rezultātā ir pieslēgta siltumslodze virs 84 MW, kopējais noslēgto līgumu skaits ar jaunpiesaistītajiem klientiem no 1999./2000. līdz 2001./2002. pieaudzis par 36,8%, t.sk. labajā krastā (kur pērk no Latvenergo) - par 20,8%, bet kreisajā krastā par 122%), Rīgas siltums atzīst, ka virkne potenciālo klientu darba gaitā maina savu viedokli un vairāk nevēlas pieslēgties centralizētajai apkurei, bet ierīko individuālo gāzes katlu māju, un šo procesu veicina a/s Latvijas gāze mārketinga politika jaunu klientu piesaistē, lielas investīcijas gāzes vadu izbūvē jaunajiem industriālajiem patērētājiem un dabasgāzes cena, kas praktiski neatšķiras mazajiem un lielajiem patērētājiem. Rīgas domes 12.12.2000. izdotie grozījumi saistošajos noteikumos Nr.15 brīvi pieļauj alternatīvas apkures sistēmas izveidi ēkās, kaut arī tā atrodas centralizētās siltumapgādes zonā. Jaunu klientu piesaisti apgrūtinā arī 10.05.2001. grozījumi Enerģētikas likuma 50 - 52.pantos, kas dod tiesības ēku un būvju īpašniekiem izvēlēties tiem izdevīgāko siltumapgādes veidu.

7.2.2. Latenergoprojekts 2001. darbā "Centralizētās un lokālās siltumapgādes zonu izvietojums Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā" (11.11.2002., saņemtā dok. Nr.603) norādīts, ka, neskatoties uz siltumenerģijas pieprasījuma pieaugumu sakarā ar jauno apbūvi, ir vērojams kopējais siltumenerģijas pieprasījuma samazinājums. Prognoze par siltumenerģijas lietotājiem, kas varētu atslēgties no centralizētās siltumapgādes sistēmas un pāriet uz alternatīvajiem veidiem (pie 2001.gadā pastāvošām dabas gāzes cenām mazajiem dabas gāzes patērētājiem), liecina, ka centralizētās siltumapgādes slodze Rīgas pilsētā līdz 2015.gadam samazināsies, lokālās un lokāli-centralizētās pieaugs, bet siltumenerģijas pieprasījuma prognozē norāda, ka centralizētās siltumapgādes sistēmas patērētāju siltumenerģijas pieprasījums (pieslēgtā siltumslodze) 2015.gadā sastādīs 2,585 TW.

7.2.3. Līguma 2.4. punktā noteiktais Līguma darbības laiks līdz 2017.gadam nav vienādi izdevīgs abiem vienošanās dalībniekiem, bet daudz lielākā mērā izdevīgs Latvenergo.

Līguma darbības laika līdz 2017.gadam izvēli (15 gadi) noteica Latvenergo, pamatojot ar TEC-1 rekonstrukcijā ieguldīto līdzekļu atmaksāšanās laiku (Rīgas siltums 04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņ. dok. Nr.640).

Rīgas siltums darbības stratēģija (04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņ. dok. Nr.640) ir savu siltumavotu modernizācija, nomainot esošās iekārtas SC ar koģenerācijas iekārtām. Koģenerācijas process iepļānots visās nākotnē strādājošās SC, tajā skaitā labajā krastā vienā - SC Vecmilgrāvis un kreisajā krastā - trijās, t.i., SC Imanta, SC Ziepniekkalns un SC Daugavgrīva. Vidējas jaudas rajonu gāzes katlu mājas un mazās cietā kurināmā un gāzes katlu mājas pakāpeniski tiek slēgtas, pieslēdzot centralizētajiem tīkliem vai tiek pārveidotas par bezpersonāla automatizētajām katlu mājām. Automatizēto gāzes katlu māju bez apkalpojošā personāla būvniecība ir aizsākta 1999.g. 2002.g ir uzbūvētas un rekonstruētas 6, pašlaik kopējais skaits ir 15, un 2003. paredzēts gazificēt un pārņemt apkalpošanā vēl 19 Rīgas domes Skolu valdes mazās katlu mājas. Nākotnē paredzēts attīstīt ražošanu autonomās automatizētās bezpersonu katlu mājās ārpus centralizētās siltumapgādes zonas. Kā izmainīsies nākotnē modernizācijas rezultātā kopējā uzstādītā siltumenerģijas jauda, Rīgas siltums nav norādījis.

Konkurences padome uzskata, ka 15 gadu laikā sevi var aktīvi pieteikt jaunāko siltumapgādes tehnoloģiju aktīva realizēšana dzīvē, kā rezultātā varētu ievērojami samazināties Rīgas siltums pašu siltumavotos saražotās siltumenerģijas izmaksas un, attiecīgi samazinot realizācijas tarifus, palielinātos savas saražotās siltumenerģijas realizācijas iespējas. Tādējādi no Latvenergo garantētais iepirkuma apjoms Rīgas siltums darbībai siltumapgādes tirgū ir ierobežojošs.

7.3. Konkurences padomes rīcībā nav pārliecinošu pierādījumu tam, ka Līguma 1.2. punktā norādītais Līguma mērķis *“Nodrošināt centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšanos, salīdzinot ar lokālo apkuri, (..) minimizējot AS “Rīgas siltums” piegādes sistēmu izmaksas, zudumus un vienlaikus samazinot kaitīgu ietekmi uz apkārtējo vidi”* Līguma darbības rezultātā būtu reāli sasniedzams.

7.3.1. Rīgas siltums izsaka viedokli (04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņemtā dok. Nr.640; 24.10.2002. Nr.1.4./5805, saņemtā dok.Nr.578), ka konkurētspēja ir atkarīga no piegādātās siltumenerģijas kvalitātes, pieejamības, servisa līmeņa un citiem faktoriem, bet galvenokārt no piedāvātās siltumenerģijas cenas un *“(..) šī cena ir vāji konkurētspējīga ar gāzes alternatīvajiem siltumavotiem (..), Rīgas siltums nav konkurētspējīga ar siltumenerģijas cenu enerģijai, ko saražo dzīvoklī vai individuālā mājā ar mazo gāzes katlu”*. Rīgas siltums uzskata, ka pamatiemesls ir dabasgāzes cenas nepietiekamā diferenciācija starp vairumtirgotāju un mazumtirgotāju. Lokālās siltumapgādes konkurētspēju nodrošina relatīvi zemā dabasgāzes cena. Apkurei iedzīvotāji saņem gāzi par cenu, kas ir par 25 % zemāka nekā to saņem siltumapgādes uzņēmumi. (dabasgāzes cena iedzīvotājiem 50 Ls/tūkst.kub.m, siltumapgādes uzņēmumiem - 66,7 Ls/tūkst.kub.m). Tas ietekmē lokālās apkures izmaksas un līdz ar to konkurētspēju.

Tādējādi Rīgas siltums centralizētās siltumapgādes konkurētspēja ar lokālo apkuri ir lielā mērā atkarīga no a/s “Latvijas gāze” tarifu politikas, kuras regulēšana, pamatojoties uz Ministru kabineta 03.07.2001. noteikumiem Nr.297 *“Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem”* un likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” ir SPRK kompetencē.

7.3.2. Ja Rīgas siltums spēš ievērojami palielināt realizāciju, tad Līgums dos iespēju nākotnē samazināt tikai iepirkuma cenu no Latvenergo, tādējādi uzlabojot Rīgas siltums finansiālos rādītājus, bet Līgums līdz 2017.gadam neparedz zemākas iepirkuma cenas visam no Latvenergo iepērkamajam siltumenerģijas apjomam, bet tikai tam apjomam, ko Rīgas siltums iepirks virs 2002.gadā esošā apjoma, kas ir 3,0 TWh gadā un kas ir arī bāzes apjoms, kas ir pamatā Rīgas regulatora apstiprinātajam tarifam.

Rīgas siltums nesniedza atbildes uz Konkurences padomes 06.11.2002. vēstulē Nr.5-1036 pieprasīto informāciju argumentēti pamatot ilgtermiņa līguma noslēgšanas rezultātā iegūtos labumus attiecībā uz centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšanos, salīdzinot ar lokālo apkuri (piemēram, aptuvenais nepieciešamais realizācijas apjoma pieaugums, lai Rīgas siltums realizācijas cena būtu konkurētspējīga ar lokālās apkures izmaksām, kādu daļu no Rīgas siltums izmaksu ekonomijas nākotnē sastādīs ieguvumi no Līguma un kādu daļu paša Rīgas siltums veiktās darbības efektivitātes uzlabošanā un modernizācijā, kāda loma Līguma kontekstā būs pēc TEC-1 rekonstrukcijas Latvenergo siltumenerģijas realizācijas cenai, kas 2005.gadā būs pazeminājusies no 7.89 Ls/MWh uz 7.64 Ls/MWh), kā arī kādas iespējamās sekas varētu būt, ja Rīgas siltums obligāti iepērkamo apjomu saskaņā ar Līguma nosacījumiem nevarēs realizēt.

7.3.3. Neskatoties uz to, ka Līguma mērķī (1.2.punkts) ir nodefinēta centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšana, Konkurences padomei nav iesniegti

pierādījumi, ka Līguma darbības rezultātā 15 gadu laikā paredzēta siltumenerģijas realizācijas tarifu samazināšana gala patērētājam.

Ja nemainīsies gāzes cenas un, kā nosaka Līguma 2.1.punkts, Rīgas siltums iepirks no Latvenergo siltumenerģiju 2002.gada līmeņa apjomā 3.0 TWh, tad Līguma darbības rezultātā siltumenerģijas realizācijas tarifi gala patērētājiem paliks esošajā līmenī.

Ja nemainīsies gāzes cenas un Rīgas siltums iepirks no Latvenergo siltumenerģiju apjomā zem 3.0 TWh, bet ne mazāk kā garantētais iepirkuma apjoms 2,6 TWh gadā, tad Līguma 3.5.punkta nosacījumu rezultātā siltumenerģijas iepirkuma cena, līdz ar to izmaksas Rīgas siltums pieaugs. Ja iepirkums būs zem garantētā iepirkuma apjoma 2,6 TWh gadā, tad Līguma 3.5.punkta nosacījumu rezultātā Rīgas siltums izmaksas pieaugs vēl vairāk un iespējami var rasties situācija, ka būs nepieciešams paaugstināt siltumenerģijas realizācijas cenu gala patērētājam.

7.3.4. SPRK (15.11.2002. 1-2.82/83-1993, saņemtā dok. Nr.620) Rīgas siltums konkurences spēju uzlabošanas min nevis kā ilgtermiņa līguma darbības rezultātu, bet tikai saistībā ar SC "Imanta" rekonstrukciju, norādot, ka tās "(..) rekonstrukcija ļaus Rīgas siltums nepaaugstināt siltumenerģijas tarifus, siltumcentrāles modernizācija atmaksāsies uz papildu saražotās elektroenerģijas rēķina. Projekts atmaksāsies aptuveni 10 gadu laikā un vēlāk dos peļņu, kas tiks izmantota uzņēmuma tālākai attīstībai", savukārt modernizācija (koģenerācija) paaugstinās siltumcentrāles darbības efektivitāti, dos iespēju slēgt katlu māju Zaslauks un citas mazas katlu mājas, nodrošinās elektroenerģiju pašpatēriņam un tās pārpalikuma pārdošanu, kas kopumā ļaus uzlabot Rīgas siltums konkurences spējas siltumapgādes tirgū.

Tādējādi Rīgas siltums konkurētspēja iespējami varētu uzlaboties tikai 10 gadus pēc elektroenerģijas ražošanas uzsākšanas 2004.gadā, tas ir, pēc 2014.gada, bet SC "Imanta" rekonstrukcija nepalielinās Rīgas siltums konkurētspēju ar lokālo siltumapgādi, jo tā ļaus Rīgas siltums tikai nepaaugstināt siltumenerģijas tarifus, bet konkurētspēja var palielināties tikai tad, ja tiek samazināti siltumenerģijas realizācijas tarifi.

Ņemot vērā minēto, vienošanās (Līgums) nedos labumu gala patērētājam, bet gadījumā, ja Rīgas siltums nespēs palielināt no Latvenergo iepirkto palielinātos siltumenerģijas apjomus, tas būs spiests samazināt savus siltumenerģijas ražošanas apjomus un, iespējams, lūgt Rīgas regulatoram siltumenerģijas realizācijas cenas paaugstināšanu gala patērētājam.

7.3.5. Rīgas siltums neiesniedza informāciju, kādā veidā Līguma darbības rezultātā varēs realizēties Līguma 1.2.punktā norādītais mērķis par Rīgas siltums p i e g ā d e s sistēmu izmaksu zudumu minimizēšanu un zudumu samazināšanu (04.12.2002. Nr.1.4/6626, saņemtā dok.Nr.640).

7.4. Līguma 3.5.punktā iestrādātā Latvenergo pārdodamās siltumenerģijas cenas (tarifa) noteikšanas principi ir pretrunā ar likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 19.panta pirmajā daļā un SPRK 20.08.2002. ar lēmumu Nr.80 apstiprinātajā "Koģenerācijas stacijās saražotās siltumenerģijas un koģenerācijas stacijās ar jaudu virs 4 megavatiem saražotās elektroenerģijas tarifu aprēķinu metodika 2002.-2003.gada apkures sezonai" (turpmāk - Metodika) noteikto.

Likums "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" nosaka, ka SPRK un pašvaldības regulators "nosaka tarifus, ja nozaru speciālie likumi neparedz citu tarifu noteikšanas kārtību" (9.panta pirmās daļas 3.punkts), bet tarifu aprēķināšanas metodiku nosaka SPRK (pašvaldību regulators šo funkciju nepilda) (9.panta pirmās daļas 2.punkts). Likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka

“Sabiedrisko pakalpojumu tarifu regulējamās nozarēs sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji aprēķina saskaņā ar noteikto tarifu aprēķināšanas metodiku un iesniedz regulatoram aprēķināto tarifu projektus kopā ar aprēķina projektā minēto tarifu veidojošo izmaksu pamatojumu”.

Ar SPRK 20.08.2002. lēmumu Nr.80 apstiprinātā metodika *“Koģenerācijas stacijās saražotās siltumenerģijas un koģenerācijas stacijās ar jaudu virs 4 megavatiem saražotās elektroenerģijas tarifu aprēķinu metodika 2002.-2003.gada apkures sezonai”* neparedz Līgumā minētos tarifu noteikšanas principus un neparedz, ka siltumenerģijas ražotājs un siltumenerģijas saņēmējs, savstarpēji vienojoties, varētu noteikt piegādātās siltumenerģijas tarifu vai to aprēķināšanas kārtību (metodiku). (SPRK 15.11.2002. Nr.1-2.82/83-1993; Rīgas Regulators 02.12.2002./Nr.353).

7.5. Par Līgumu Rīgas regulators 02.12.2002./Nr.353 ir sniedzis sekojošu viedokli (saņemtā dok. Nr.639):

7.5.1. Līguma projekts paredz, ka garantēto siltumenerģijas apjomu (2,6 TWh gadā) Rīgas siltums apmaksās pēc palielināta (salīdzinot ar SPRK apstiprināto) tarifa. Esošais 2002./2003.g. tarifs aprēķināts, iekļaujot visas pastāvīgās un mainīgās izmaksas pie bāzes realizācijas apjoma 3,0 TWh. Pārrēķinot esošo tarifu uz samazināto (garantēto) realizācijas apjomu - 2,6 TWh pēc Līguma projektā paredzētās kārtības, var secināt, ka Līguma nosacījumi nav izdevīgi Rīgas siltums situācijā, kad samazinās iepirktās siltumenerģijas apjoms. Līgumā paredzētā norēķinu kārtība pie realizācijas apjoma samazināšanas palielina siltumenerģijas cenu, un pie garantēta bāzes apjoma (2,6 TWh) siltumenerģijas cena pieaug par 5,1%.

7.5.2. Rīgas Regulatora rīcībā nav informācijas, uz kā pamata varētu prognozēt siltumenerģijas patēriņa pieaugumu no Rīgas siltums centralizētās siltumapgādes sistēmas un attiecīgi no Latvenergo iepirktās siltumenerģijas apjoma palielināšanu. Tieši otrādi, vesela virkne objektīvo faktoru liecina par to, ka reāli siltumenerģijas realizācija no Rīgas siltums siltumtīkliem var samazināties. Šo tendenci sekmē Rīgas siltums realizētā siltumenerģijas zudumu samazināšanās modernu siltumenerģijas ražošanas un tīklu remonta tehnoloģiju un materiālu pielietošanas rezultātā; dzīvojamo māju un citu objektu siltināšana, māju iekšējo siltumsistēmu sakārtošana un sabalansēšana; moderno siltummezglu uzstādīšana ar plašām automatiskās regulēšanas iespējām dažādos režīmos, piem. nakts režīmā vai individuālā regulēšana neatkarīgā sistēmā; abonentu aktīva atslēgšanās no centralizētās siltumapgādes sistēmas un pāreja uz alternatīvo individuālo vai lokālo siltumapgādi, kas var aktivizēties sakarā ar plānoto iedzīvotāju maksājumu par siltumenerģiju aplikšanu ar PVN no 2005.gada un dabas gāzes cenas pieaugumu lielajiem piegādātājiem.

7.5.3. Rīgas siltums plānoto rekonstrukciju siltumcentrālēs ar koģenerācijas bloku uzstādīšanu rezultātā Rīgas siltums saražotā siltumenerģija var kļūt lētāka par iepirkto no Latvenergo.

7.5.4. Līguma nosacījumi pārsvarā ir Latvenergo interesēs, nodrošinot pie realizācijas samazināšanas automātisko siltumenerģijas cenas pieaugumu, kas reāli var sadārdzināt iedzīvotājiem un pārējiem lietotājiem sniegtos pakalpojumus - apkuri un karsto ūdeni, var pasliktināt Rīgas siltums finansiālo stāvokli, kā arī konkurētspēju, salīdzinot ar lokālo un individuālo siltumapgādi.

8. Līguma rezultātā Latvenergo iegūtie labumi ir lielāki nekā Rīgas siltums.

Vienošanās dalībnieki par Līguma rezultātā iegūtajiem labumiem ir snieguši sekojošu informāciju:

8.1. Latvenergo (Latvenergo 24.07.2002., Nr.010100-17/1470 un 28.10.2002. saņemtā dok. Nr.580):

- samazināsies jaunu efektīvu tehnoloģiju (TEC-1) ieviešanas risks.

Tiek nodrošināta TEC-1 saražotās siltumenerģijas realizācija ne mazāk kā 2,6 TWh gadā līdz 2017.gadam, kas sakrīt ar TEC-1 kredīta atmaksas termiņu un kas rada drošību par TEC-1 rekonstrukcijas projekta 40 milj.Ls izmaksu segšanu;

- paaugstināsies Rīgas TEC konkurētspēja elektroenerģijas tirgū.

Saražotā elektroenerģija pieaug no 200 līdz 950 GWh, kurināmā izmantošanas efektivitāte pieaug no 75 uz 88%, iespējamā elektroenerģijas cena no TEC-1 ir sagaidāma zemāka par pašreizējo un mazāka par iespējamo konkurentu cenām, varēs slēgt SC Andrejsala 2004.g., kā rezultātā samazināsies kopējās Latvenergo izmaksas;

- siltumenerģijas realizācijas samazināšanās gadījumā ieņēmumu samazināšanās risks tiek sadalīts starp Rīgas siltums un Latvenergo;

- Līguma noslēgšana došot iespēju Latvenergo realizēt uz ekonomiski izdevīgākiem nosacījumiem Rīgas TEC-1 rekonstrukcijas projektu.

8.2. Rīgas siltums (Rīgas siltums 24.10.2002. Nr.1.4./5805, saņemtā dok.Nr.578; 04.12.2002., Nr.1.4/6626, saņemtā dok. Nr.640)

- Līgums d o s i e s p ē j u “(..) nākotnē palielinoties siltumenerģijas iepirkuma apjomiem samazināt tās iepirkuma cenu”.

- pēc TEC-1 rekonstrukcijas (uz 2004./2005.apkures sezonu) Latvenergo siltumenerģijas realizācijas cena būs 7,64 Ls/MWh, pašreizējā vidējā realizācijas cena ir 7,89 Ls/MWh;

- siltumapgādes drošības un stabilitātes palielināšanās no Latvenergo siltuma avotiem sakarā ar tur veiktajiem rekonstrukcijas darbiem.

- labajā krastā Latvenergo siltumapgādes zonā sakarā ar siltumtīklu ievērojamo apjomu un nepilnīgo noslogojumu ir paaugstinātas pārvades un sadales izmaksas, kuru kompensēšanai nepieciešams maksimāli minimizēt siltumenerģijas iepirkuma cenu, ko varētu dot Līgums.

9. Kopsavilkumā, vadoties no iepriekš minētā, projekts “*Ilgtermiņa līgums par sadarbību koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas efektīvā izmantošanā un realizācijā*” starp Latvenergo un Rīgas siltums :

9.1. ir konkurenci ierobežojoša vertikāla ilgtermiņa vienošanās starp diviem siltumapgādes tirgus dalībniekiem Rīgas pilsētas administratīvās teritorijas Daugavas labajā krastā. Konkurences ierobežojums izpaužas kā Līgumā iekļautais garantētais siltumenerģijas iepirkuma apjoms 2,6 TWh gadā, ko Rīgas siltums apņemas iepirkt no Latvenergo, un kas sastāda 92,2% no visa 2001./2002.gada apkures sezonā no Latvenergo iepirktā siltumenerģijas apjoma 2,82 TWh, kas tuvākā nākotnē siltas ziemas apstākļos sastādīs visu nepieciešamo iepirktās siltumenerģijas daudzumu vai pat to pārsniegs. Tādējādi Līgums ir vērtējams kā de facto ekskluzīvais pirkuma līgums, kur Rīgas siltums faktiski apņemas apmierināt visu savu nepieciešamību pēc iepirktās siltumenerģijas tikai no Latvenergo;

9.2. Vienošanās uzliek Rīgas siltums ilgtermiņa ierobežojumu pirkt garantēto apjomu (ne mazāk kā 2,6 TWh), saglabājot un paplašinot 2002.gadā esošos iepirkuma apjomus 3,0 TWh no dominējošā stāvoklī ar 99,65% tirgus daļām esošā siltumenerģijas pārdošanas tirgus Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā dalībnieka Latvenergo, tādējādi ilgtermiņā ierobežojot vertikālās attiecībās esošās Rīgas siltums rīcības brīvību pašam attīstīt savu ražošanu, izvēlēties nepieciešamos siltumenerģijas iepirkuma apjomus atkarībā no iespējām tos realizēt centralizētajās siltumapgādes sistēmās abos krastos, un iespējami iegūt

siltumenerģiju, kas var būt lētāka par iepirkto no Latvenergo, pateicoties plānotajām rekonstrukcijām siltumcentrālēs ar koģenerācijas bloku uzstādīšanu, sevišķi ņemot vērā to, ka tiek paplašināta uzņēmējdarbība lokāli - centralizētā un lokālajā siltumapgādes sistēmā. Līdz ar vienošanos Rīgas siltums potenciāli atsakās no tiesībām uz savu siltumenerģijas ražošanas palielināšanu un tādējādi palielina savu atkarību no Latvenergo piedāvātās iepirkuma cenas;

9.3. Līguma darbības rezultātā nav paredzēta siltumenerģijas realizācijas tarifa samazināšana gala lietotājiem, un tādējādi vienošanās nedod labumu patērētājam, kā arī līdz ar to nenodrošina Līgumā norādītā mērķa - nodrošināt centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšanu, salīdzinot ar lokālo apkuri, sasniegšanu, tādējādi nedodot labumu sabiedrībai, bet siltumenerģijas realizācijas samazināšanās gadījumā (zem 3,0 TWh gadā) rada draudus siltumenerģijas realizācijas tarifa palielināšanai;

9.4. vienošanās nosacījumi nav saistīti ar siltumenerģijas realizācijas gala patērētājam uzlabošanu, un tādējādi vienošanās neveicina siltumenerģijas realizāciju;

9.5. vienošanās rezultātā dominējošā stāvoklī siltumenerģijas pārdošanas tirgū esošais Latvenergo paredz vertikālās attiecībās esošajam un tikai vienam pircējam - dominējošā stāvoklī siltumapgādes tirgū centralizētās siltumapgādes sistēmā esošam Rīgas siltums savas produkcijas iepirkuma nodrošinājumu par cenu, kas stimulē iepirkuma palielinājumu;

9.6. vienošanās ir izdevīga tikai vienam vienošanās dalībniekam - Latvenergo, un nav izdevīga Rīgas siltums, jo nodrošina ilgtermiņā līdz 2017.gadam visa Latvenergo saražotā siltumenerģijas apjoma garantētu realizāciju, bet Līgums nenodrošina Rīgas siltums garantijas iepirkto apjomu realizēt. Līgums būs izdevīgs Rīgas siltums tikai pie nosacījuma, ka tas no Latvenergo iepirkto apjomu, kas būs lielāks nekā 2001./2002.gadā iepirktais un pārsniegs 3,0 TWh, spēs realizēt, turklāt pie garantētā bāzes apjoma (2,6 TWh) siltumenerģijas iepirkuma cena ir lielāka - 8,20 Ls/MWh, nekā tā būtu, ja Rīgas siltums to pirktu par regulatora apstiprināto tarifu - vidējo 7,8 Ls/MWh, kas savukārt būtu, ja vienošanās nosacījumi nepastāvētu. No vienošanās noteikumiem izriet, ka pie garantētā bāzes apjoma 2,6 TWh Rīgas siltums izmaksas pieaugs par 5,1%;

9.7. vienošanās nosacījumu neizpildes sekas var būt siltumenerģijas realizācijas cenas celšanās gala patērētājam;

9.8. vienošanās Līgumā iestrādātie tarifu noteikšanas principi starp siltumenerģijas ražotāju un siltumenerģijas saņēmēju, savstarpēji vienojoties, ir pretrunā ar normatīvajiem aktiem, kas nosaka, ka tarifu noteikšana ir tikai regulatora kompetencē un notiek tikai saskaņā ar regulatora apstiprinātu metodiku;

9.9. vienošanās nākotnē var kavēt konkurences attīstību un apgrūtināt potenciāla tirgus dalībnieka iekļūšanu siltumenerģijas pārdošanas tirgū.

Sakarā ar to, ka vienošanās uzliek par pienākumu Rīgas siltums pirkt siltumenerģiju garantētā apjomā, apgrūtinātas realizācijas apstākļos Rīgas siltums būs spiests samazināt savu ražošanu, kā arī atteikties iepirkt siltumenerģiju no citiem esošajiem vai ilgtermiņa periodā nākotnē potenciālajiem siltumenerģijas pārdošanas tirgus dalībniekiem, kas gribētu ienākt tirgū, izmantojot jaunākos sasniegumus siltumapgādes tehnoloģijās, un uz to bāzes iespējami spētu konkurēt ar Latvenergo, tāpat kā to iespējami spētu darīt arī Rīgas siltums. Tādējādi garantētais iepirkuma apjoms var radīt barjeras ienākšanai siltumapgādes un siltumenerģijas pārdošanas tirgū, kas ir pretrunā ar Enerģētikas likumā iestrādāto iespēju liberalizēt siltumapgādes tirgu un Eiropas Enerģētikas hartas nolīguma prasībām sekmēt konkurējoša enerģētikas tirgus veidošanos;

9.10. SPRK izteica viedokli, ka Līguma noslēgšana radīs pozitīvus priekšnosacījumus stabilai un drošai Rīgas pilsētas apgādei ar siltumenerģiju ilgtermiņā par iespējami zemākām cenām, vienlaikus sniedzot šo viedokli noraidošu pamatojumu;

9.11. Rīgas regulators neatbalsta Līguma slēgšanu, jo vienošanās var pasliktināt Rīgas siltums finansiālo stāvokli, ir Latvenergo interesēs, pie realizācijas samazināšanās reāli var

sadārdzināt Rīgas siltums sniegtos pakalpojumus - apkuri un karsto ūdeni, kā arī samazināt konkurētspēju ar lokālo un individuālo siltumapgādi;

9.12. Līguma radītie iespējamie zaudējumi sabiedrībai un konkurences ierobežojumi nav adekvāti tiem labumiem, kurus sabiedrība un konkurences situācija var iegūt bez Līguma.

Līguma uzliktie konkurences ierobežojumi nav nepieciešami Līgumā norādītā mērķa sasniegšanai.

Ievērojot minēto, Konkurences padome 22.01.2003. sēdē (Prot. Nr.3, 3.§) nolēma informēt Latvenergo un Rīgas siltums par lietā konstatētajiem faktiem, t.i., ka, pamatojoties uz Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 7.punktu, otro un trešo daļu, projekts *“Ilgtermiņa līgums par sadarbību koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas efektīvā izmantošanā un realizācijā”* nav atļaujams.

10. Līguma 2.variants.

10.1. Līguma 2.variantā (Latvenergo 04.04.2003. Nr.01RD23-04/477) Līguma priekšmets ir: *“VAS Latvenergo”* apņemas ilgtermiņā no saviem siltuma avotiem (TEC-1 un TEC-2) piegādāt un pārdot AS *“Rīgas siltums”* siltumenerģiju, savukārt AS *“Rīgas siltums”* apņemas iepirkt siltumenerģiju no VAS *“Latvenergo”* (..) kārtējam tarifu aprēķina periodam savstarpēji saskaņotu siltumenerģijas apjomu, bet ne mazāk kā 2,6 TWh gadā, saskaņā ar pieprasīto maksimālo (avārijas režīmā) siltuma jaudu, kas ir 1370 MW” (2.1.punkts). „Augšminētie lielumi ir pamats siltumenerģijas tarifa aprēķinam” (2.2.punkts). Tarifu aprēķini tiek veikti pēc SPRK vai citas likumā noteiktas regulējošas institūcijas apstiprinātas metodikas līguma darbības laikā (2.3.punkts).

Atšķirībā no 1.varianta ir palielinājusies maksimālā siltuma jauda (bija 1230 MW), Līguma darbības termiņš noteikts 10 gadi (3.2.punkts) (iepriekš 15 gadu), un tarifu aprēķinu paredzēts veikt pēc SPRK apstiprinātas metodikas līguma. Līguma 1. un 2.variantā garantētais iepirkuma apjoms, kas Rīgas siltumam ir jānopērk no Latvenergo, paliek nemainīgs, tāpat kā Līguma mērķis: *“Nodrošināt centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšanu, salīdzinot ar lokālo apkuri, šai nolūkā minimizējot siltumenerģijas ražošanas izmaksas VAS “Latvenergo” siltuma avotos (TEC-1, TEC-2), palielinot to ražošanas apjomus, un minimizējot AS “Rīgas siltums” piegādes sistēmu izmaksas, zudumus un vienlaikus samazinot kaitīgu ietekmi uz apkārtējo vidi”* (1.2.punkts).

10.2. Konkurences padome uzskata, ka tās kompetencē nav vērtēt Līguma 2.varianta 2.2.punktā iestrādāto nosacījumu, ka garantētais iepirkuma apjoms 2,6 TWh gadā un maksimālā (avārijas režīmā) siltuma jauda 1370 MW jauda ir pamats siltumenerģijas tarifa aprēķinam.

Likuma *“Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”* 19.panta pirmā daļa nosaka: *„Sabiedrisko pakalpojumu tarifus regulējamās regulējamās nozarēs sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji aprēķina saskaņā ar noteikto tarifu aprēķināšanas metodiku un iesniedz regulatoram aprēķināto tarifu projektus kopā ar tarifu aprēķina projektā minēto tarifus veidojošo izmaksu pamatojumu”*.

Tādējādi Līguma 2.2.punkta nosacījuma atbilstības izvērtējums likuma *“Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”* prasībām ir SPRK kompetence.

10.3. Līgums nav akceptēts ne Latvenergo, ne Rīgas siltums padomēs.

Latvenergo ir saskaņots tikai kompānijas vadības līmenī, bet nav akceptēts nedz kompānijas valdē, nedz padomē. Tas tiks izdarīts, ja Konkurences padome to atbalstīs. (Latvenergo 04.04.2003. Nr.01RD23-04/777). Rīgas siltums Valde 04.07. 2002. ir pieņēmusi lēmumu Nr.102 „*atzīt par lietderīgu noslēgt ilgtermiņa līgumu ar VAS „Latvenergo” par sadarbību koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas efektīvā izmantošanā un realizācijā*” un „*Jautājums par ilgtermiņa līguma slēgšanu tiek plānots Padomes sēdē un pēc tam arī Akcionāru pilnsapulcē tikai pēc Konkurences padomes akcepta saņemšanas*” (11.04.2003. Nr.4/3811).

10.4. Pamatojoties uz likuma “*Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem*” 19.panta otro daļu, kas nosaka, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja iesniegtos noteiktā kārtībā aprēķināto tarifu projektus izvērtē SPRK, un ņemot vērā Līguma 2.varianta 2.3.punktā iestrādāto, ka tarifu aprēķini tiks veikti pēc SPRK vai citas likumā noteiktas regulējošas institūcijas apstiprinātas metodikas līguma darbības laikā, 04.04.2003. Latvenergo iesniegtās informācijas (saņ. dok. Nr.183) „*Siltumenerģijas realizācijas ilgtermiņa līgums*” sadaļā *TEC-1 projekta realizācijas un siltumenerģijas patēriņa iespaids uz cenu* (pie pastāvošā gāzes cenu līmeņa 53 Ls/1000 kub.m.) izvērtējums nav Konkurences padomes kompetence.

No Latvenergo vienlaicīgi ar Līguma 2.variantu 04.04.2003. saņemtajā (saņ. dok. Nr.183) informācijā „*Siltumenerģijas realizācijas ilgtermiņa līgums*” sadaļā *TEC-1 projekta realizācijas un siltumenerģijas patēriņa iespaids uz cenu* (pie pastāvošā gāzes cenu līmeņa 53 Ls/1000 kub.m.) minēts: „*Gadījumā, ja AS ”Rīgas siltums” izņem plānoto 3.0 TWh gadā, tad vidējā cena ir ap 7.89 Ls/MWh. Realizējot TEC-1 rekonstrukciju siltumenerģijas vidējā tarifa samazināšanās no 7.89 Ls/MWh līdz 7.64 Ls/MWh (pie 3.0MWh gadā). Gadījumā, ja AS „Rīgas siltums” izņem vairāk par plānoto 3.0TWh, vidējā cena ir mazāka (papildus piegādātai siltumenerģijai (virs 2,6TWh) – ap 6 Ls/MWh). Gadījumā, ja AS „Rīgas siltums” izņem 2,6 TWh gadā, siltuma cena ir ap 8.20 Ls/MWh*”.

10.5. Latvenergo apņemas pēc TEC-1 rekonstrukcijas pārdot Rīgas siltums par tādu pašu tarifu, kā pirktajai siltumenerģijai no TEC-2.

Latvenergo un Rīgas siltums 24.04.2002. parakstīja *Nodomu protokolu*, (20.03.2003. saņ.dok.Nr.136), kurā vienojās, ka pēc TEC-1 rekonstrukcijas siltumenerģijas piegādes cena no TEC-1 ražotnes Rīgas siltums tiks samazināta līdz TEC-2 ražotnes siltumenerģijas piegādes cenai, kas būs noteikta tajā laikā, bet tas nav tulkojams „*(..) kā tādu saistību uzņemšanās vai rašanās, kuru pilnīga vai daļēja neizpilde radītu pamatu pušu savstarpējām finansiāla vai cita rakstura prasībām vai zaudējumu piedziņai*”.

07.05.2003. sarunās gan Rīgas siltums, gan Latvenergo atzīmēja, ka Nodomu protokolā paustā apņemšanās ir spēkā (07.05.2003. Sarunu protokols).

Konkurences padome secina, ka iespējamās siltumenerģijas iepirkuma izmaksu samazināšanās rezultātā Rīgas siltums finansiālais stāvoklis pēc TEC-1 rekonstrukcijas iespējami uzlabosies.

10.6. Rīgas siltums konkurēspēja ar Latvenergo siltumapgādes tirgū Rīgas pilsētas administratīvās teritorijas Daugavas labajā krastā pieaugs pēc SC Imanta un pārējo SC, tajā skaitā SC Vecmilgrāvis labajā krastā modernizācijas programmas īstenošanas.

Rīgas siltums siltumenerģijas realizācijas tarifs tiek piemērots visam realizētajam apjomam Daugavas abos krastos (gan ar centralizēto siltumapgādes veidu labajā krastā, gan lokāli centralizēto siltumapgādes veidu kreisajā un labajā krastā), un tiek noteikts, ņemot vērā Rīgas siltums izmaksas gan labajā, gan kreisajā krastā. Ilgtermiņa vienošanās rezultātā siltumenerģijas iepirkuma cena iespaido Rīgas siltums siltumenerģijas realizācijas tarifu, tātad arī konkurētspēju abos krastos.

Saskaņā ar Rīgas siltums 11.04.2003. vēstulē Nr.4/3811 sniegto informāciju, jau 2001./2002.finanšu gadā SC Imanta (kreisais krasts) saražotās siltumenerģijas izmaksas sastādīja 7,74 Ls/MWh. Atbilstoši attīstības plānam SC Imanta siltumapgādes zonu ir paredzēts paplašināt, kopumā slēdzot piecus siltuma avotus (mazās katlu mājas), un tāpēc 2002./2003.finanšu gadā siltumenerģijas ražošanas pašizmaksa tiek plānota 7,60 Ls/MWh (pēc trīs siltumavotu slēgšanas), un nākotnē, slēdzot vēl divus siltumavotus un „(..) vēl palielinot siltumenerģijas ražošanu (..), ražošanas pašizmaksa var vēl nedaudz samazināties. Veicot tālāko SC Imanta modernizāciju ar koģenerācijas energobloka uzstādīšanu, projekta biznesa plānā tiek paredzēts, ka pēc modernizācijas siltumenerģijas pašizmaksa nepalielināsies, un tiks noteikta rekonstrukcijas uzsākšanas gada līmenī”. Visi jaunuzceltie siltuma avoti aizvieto vecos neefektīvos (galvenokārt ogļu un šķidrā kurināmā katlu mājas), un nākotnē, piesaistot jaunus siltumenerģijas patērētājus, un izbūvējot lokālās katlu mājas, Rīgas siltums izskatīs arī Rīgas regulatora (05.11.2001./Nr.38) atbalstīto iespēju noteikt atsevišķus (pazeminātus) tarifus, kas pamatoti ar tehniski-ekonomiskajiem aprēķiniem saskaņā ar Rīgas Regulatora prasībām. Savos siltuma avotos Rīgas siltums ražotās siltumenerģijas ražošanas izmaksas 2001./2002. finanšu gadā bija 8.63 Ls/MWh.

Tādējādi jau 2002./2003.finanšu gadā Rīgas siltums siltumavotā SC Imanta pirms koģenerācijas bloka uzstādīšanas saražotās siltumenerģijas pašizmaksa ir praktiski vienāda ar Latvenergo TEC-2 saražotās siltumenerģijas realizācijas tarifu 7.64 Ls/MWh.

11. Pēc SPRK 09.04.2003. pieņemtā lēmuma palielināt dabas gāzes cenu un palielināt gāzes cenu diferenci starp lietotājiem ar gada patēriņu virs 126 milj.kub.m. un līdz 25 tūkst.kub.m. līdz 1,3 reizes no 01.05.2003., un līdz 1,5 reizēm no 01.05.2005. (<http://www.sprk.gov.lv>), centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspēja ar lokālo siltumapgādi palielinās.

Saskaņā ar SPRK 10.04.2003. pieņemto lēmumu no 01.07.2003. palielināt gāzes cenu starpību starp lielākajiem gāzes patērētājiem (Latvenergo, Rīgas siltums) un maziem patērētājiem (izmanto dabas gāzi apkurei) no 37% līdz 59% 2005.gadā (vidēji Eiropā šī cenu difference ir robežās starp 80-100%), kad gāzes tarifi būs sakārtoti pēc to faktiskajām izmaksām, centralizētās siltumapgādes sistēma būs konkurētspējīgāka par decentralizēto (Latvenergo 27.05.2003. Nr.01RD23-04/1164).

12. Pēc iepazīšanās ar Konkurences padomes konstatēto lietas apstākļu izklāstu un izdarītajiem secinājumiem par Līguma 1.variantu, Konkurences padome par Līguma 2.variantu ir saņēmusi sekojošus vienošanās dalībnieku viedokļus:

12.1. Latvenergo

12.1.1. Līguma projekta mērķis ir juridiski nostiprināt Latvenergo un Rīgas siltums sadarbību centralizētās siltumapgādes jomā, „(..) nosakot konkrētus siltuma iepirkuma apjomus, kas ir nepieciešami Rīgas TEC-1 rekonstrukcijas projekta realizācijai (nepieciešamo investīciju apjoms 80 milj.EUR), kas vērsts uz tālāku siltumenerģijas izmaksu samazinājumu, (..). Lai līgums kalpotu par zināmu garantiju starptautskajām finansu institūcijām, tādām kā Eiropas Investīciju Banka (EIB) un Ziemeļu investīciju Banka (NIB), kuras piedalīsies VAS „Latvenergo” kreditēšanā, tai skaitā TEC-1 rekonstrukcijas projektam” (Latvenergo 19.02.2003. Nr.01RD23-04/440). „(..) līdz šim neviena no kredītiestādēm, kuras ir nodrošinājušas VAS „Latvenergo” projektu finansēšanu, nav rakstiski pieprasījušas šādu līgumu nepieciešamību, bet sarunās ar tām tiek uzsvērts, ka šādu līgumu eksistence ievērojami palielinātu konkrēta projekta kredītreitingu un samazinātu tā realizācijas riska faktoru. Papildus jāatzīmē par ilgtermiņa līgumu plašu pielietošanas praksi

kredītīgumu sagatavošanas procesā, kas daudzos gadījumos kalpo kā galvenais arguments drošām projektu realizācijas garantijām”. (04.04.2003. Nr.01RD23-04/777).

Konkurences padome uzskata, ka tās lēmums par Līguma akceptēšanu nav TEC-1 rekonstrukcijai nepieciešamo kredīt līdzekļu saņemšanas nosacījums, jo šie līdzekļi ir jau piešķirti.

Saskaņā ar Konkurences padomes rīcībā esošo informāciju Latvenergo Padome pieņēma lēmumu akceptēt Rīgas TEC-1 rekonstrukcijas projekta realizāciju jau 31.05.2000. (04.04.2003. saņ. dok. Nr.178), Latvenergo Padome lēmumu „*Atzīt par nepieciešamu Rīgas TEC-1 rekonstrukciju*” ir pieņēmusi jau 30.05.2001. (Prot. Nr.9 (8), 11.§), 18.06.2002. ir pieņemts Valdes lēmums Nr.126/26, kas, pamatojoties uz augšminēto Padomes lēmumu, apstiprina konkursa nolikumu Rīgas TEC-1 rekonstrukcijai attiecībā uz gāzes turbīnu stacijas projektēšanu, iekārtu piegādi un būvniecības darbiem (20.03.2003. saņ. dok. Nr.136). Konkursa rezultātus Latvenergo Valde ir apstiprinājusi 19.03.2003., ir pieņemts Valdes lēmums par līguma slēgšanu ar konkursa uzvarētāju (LETA 29.05.2003), kura piedāvājums paredz TEC-1 rekonstrukciju veikt par 63,74 milj.latu (LETA 20.05.2003.). TEC-1 rekonstrukcija mērķiem Latvenergo jau 2002.gada oktobrī bija noslēdzis līgumu par sindicēto kredītu 15 milj. latu apmērā, un 17.06.2002. ir parakstījusi ilgtermiņa aizdevuma līgumu ar Eiropas Investīciju bankas kredītu (EIB) par kopējo summu 80 milj.eiro (ap 46,8 milj.latu). kā arī 2002.gada maijā ar Ziemeļu investīciju banku par 22 miljonu latu aizņēmumu (BNS 25.10.2002.). Lai Latvenergo varētu izmantot EIB aizdevumu, ir parakstīts sindicētais garantijas līgums ar trīs bankām par garantiju piešķiršanu (Dienas bizness 13.05.2003., 06.06.2003.).

Konkurences padome atzīmē, ka sākotnējais 2001.gada TEC-1 rekonstrukcijas plāns paredzēja rekonstrukcijā ieguldīt 45 milj.latu (Latvenergo attīstības programma līdz 2010.g.), bet 2003.gadā tās tiek plānotas jau līdz 70 milj.Ls apmērā (LETA 30.06.2003.).

12.1.2. Ja netiek realizēta TEC-1 rekonstrukcija (07.04.2003. saņ. dok.Nr.183) „*(..) Rīgas TEC-1 esošās koģenerācijas iekārtas ir jāaptur, kā rezultātā būtiska elektroenerģijas daļa (ap 10%) netiks izstrādāta, izmantojot koģenerācijas cikla iespējas; ražojot elektroenerģiju par konkurētspējīgām cenām, ar TEC-1 enerģētiskas daļas apturēšanu saistītie izdevumi jāsadala samazinātai enerģijas izstrādei, tālāk pasliktinot tās konkurētspēju; samazinās centralizētās siltumapgādes ekonomiskā efektivitāte, konkurētspēja un drošums; palielināsies Latvijas atkarība no elektroenerģijas importa, kā arī valsts elektroapgādes risks (nodrošinājums, cena); būtiski samazinās energokompānijas iespēja gūt peļņu nākotnē, izmantojot vides prasībām visatbilstošāko tehnoloģiju; (..) risinājums ir pretrunā Latvijas valdības pamatnostādņem enerģētikā”.*

Konkurences padome uzskata, ka minētais attiecas uz TEC-1 rekonstrukcijas projekta nerealizēšanu, nevis uz ilgtermiņa Līgumu nenoslēgšanu un TEC-1 rekonstrukcijas projekta realizācija nav atkarīga no Līguma pastāvēšanas (skat. punktu 12.1.1.).

12.2. Rīgas siltums

12.2.1. „*(..) nevaram piekrist, ka līgumā noteiktais garantētais siltumenerģijas apjoms ne mazāk kā 2,6 TWh gadā nav pamatots vai ir pārāk augsts. Par to liecina arī 2001/2002.g. siltumenerģijas iepirkuma rādītāji, kas sastādīja 2,826 TWh gadā pie apkures sezonas vid. temperatūras $T_{\text{ārg}}=+0,9^{\circ}\text{C}$ (kas vērtējama kā silta ziema), bet jau 2002./2003.g. apkures sezonas lielākās daļas rādītāji liecina, ka iepirkums sastādīs 3,045 TWh gadā pie ārgaisa prognozējamās temperatūras $T_{\text{ārg}}=-0,3^{\circ}\text{C}$ (kas vērtējama kā tuva normatīvai temperatūrai)”* (17.02.2003. Nr.4/1301).

Saskaņā ar Konkurences padomes rīcībā esošo informāciju, 2002.gadā Rīgas siltums no Latvenergo ir iepircis 2,975 TWh, un 2002./2003.g. apkures sezonas vidējā gaisa

temperatūra ir bijusi Tārg= -1,1°C (Rīgas siltums fakss 02.07.2003.). Rīgas siltums 2002./2003. apkures sezonā tīklā lietderīgi nodotā siltumenerģija ir 3,14 TWh, kas ir 120%, salīdzinot ar 2001./2002.g.apkures sezonā nodoto 2,617 TWh (09.06.2003. Nr.4/5806).

07.05.2003. sarunu laikā Rīgas siltums pārstāvji apliecināja, ka „(..) katru gadu 15, 20 megavatu apjomā dabūjam klāt jaunus abonētus, tirdzniecības centrus, arī jaunceltās dzīvojamās mājas. (..) absolūti nav pamata izteikt kādas pesimistiskas prognozes par nākotni, ka realizētās siltumenerģijas daudzums varētu samazināties, (..) tautsaimniecībai stabilizējoties, šiem apjomiem būtu jābūt ar kāpjošu tendenci”.

Konkurences padome pieņem zināšanai Rīgas siltums vairākkārtīgi izteikto pārliecību par reālām iespējām realizēt Līgumā iestrādāto garantēto siltumenerģijas apjomu 2,6 TWh gadā, kā arī atzīmē, ka Rīgas siltums padomes 19.12.2002. sēdē zināšanai pieņemtais „A/s „Rīgas siltums” finansu vadības plāns periodam no 2003./2004.f.g. līdz 2012./2013.f.g.” (30.04.2003. saņ. dok.Nr.218) (turpmāk – Rīgas siltums finansu vadības plāns) siltumenerģijas realizācijas prognoze ir plānots, ka pirtās siltumenerģijas apjoms periodā līdz 2012./2013. tikai 2003./2004.gadā pārsniegs 3,0 TWh (3,026 TWh), bet pārējos gados samazināsies no līdz 2,979TWh 2004./2005.g. līdz 2,959TWh 2012./2013.g.

12.2.2. Rīgas siltums un Latvenergo neredz iespēju rasties neatkarīgajiem ražotājiem labajā krastā, kas varētu par vēl zemākām cenām nekā Latvenergo piedāvāt siltumenerģiju Rīgas siltums vajadzīgajos apjomos un kvalitātē.

Rīgas labajā krastā maģistrālie pārvades un sadales tīkli ir tā strukturēti un organizēti, ka Rīgas siltums visizdevīgāk siltumenerģiju saņem no abiem TEC, un TEC-1 rekonstrukcijā Rīgas siltums ir ieinteresēts tieši sakarā ar siltuma apgādes drošības nodrošinājumu atbilstoši mūsdienu prasībām, ko grūti panākt ar ļoti novecojušām TEC-1 iekārtām (07.05.2003. Sarunu protokols). Neatkarīgajam ražotājam jābūt spējīgam nodrošināt centralizētā siltuma tīkla parametru prasības, garantētu piegādi ilgtermiņā, kā arī konkurētspējīgu cenu (Rīgas siltums 11.04.2003. Nr.4/3811). Gadījumā, ja siltumapgādes tirgū labajā krastā ienāktu jauns dalībnieks, Latvenergo jebkurā gadījumā ir ar TEC saistītās maģistrālo tīklu izvietojuma radītās priekšrocības, kā arī jaunais TEC-1 tiks celts blakus esošajam. Tādējādi Latvenergo izmantos arī pastāvošo infrastruktūru, kā nebūs iespējamam potenciālajam tirgus dalībniekam, un līdz ar to viņa konkurētspēja ar Latvenergo praktiski nav iespējama. Savukārt mazo uzņēmumu piedāvātais siltumenerģijas apjoms un cena nevar konkurēt ar Latvenergo piedāvāto apjomu un cenu. Latvenergo atzīmē, ka pie lielāka siltumapgādes tirgus dalībnieku skaita būtu jāvērtē, vai Latvenergo izmaksas par pienākumu nodrošināt „pīķa” stundas un uzturēt avārijas jaudas nebūtu jāsedz arī pārējiem tirgus dalībniekiem - neatkarīgajiem siltumenerģijas ražotājiem, kas paaugstinātu viņu piedāvāto siltumenerģijas realizācijas cenu (07.05.2003. Sarunu protokols).

Konkurences padome atzīmē, ka Rīgas siltums finansu vadības plānā Rīgas siltums attīstības bāzes scenārijā paredzēts, ka no citiem siltumenerģijas ražotājiem, izņemot Latvenergo, Rīgas siltums siltumenerģiju iepirks tikai līdz 2003./2004.f.g.

Tādējādi Rīgas siltums paredzējis visu nepieciešamo iepērkamo siltumenerģiju pirkt tikai no Latvenergo .

13. Par sabiedrisko labumu un ko gala patērētājs iegūs Līguma 2.varianta noslēgšanas rezultātā, saņemti sekojoši viedokļi:

13.1. Latvenergo

Gala patērētājs iegūs sekojošus labumus: pēc rekonstrukcijas Rīgas TEC-1 spēs nodrošināt Latvijas vides normatīvu prasību izpildi, uzlabosies elektroenerģijas apgādes drošība perspektīvā pieaugot elektroenerģijas slodzei, TEC-1 varēs ieviest integrētās vadības sistēmas un iegūt kvalitātes sertifikātus, būtiski samazināsies (par aptuveni 80%) virszemes

ūdens patēriņš un ievērojami tiks samazināts notekūdeņu apjoms, kurināmā izmantošanas lietderības koeficients pieaugs no 74% līdz 88%, kā rezultātā vienas enerģijas vienības izmaksas samazināsies no 8.99 Ls/MWh uz 7,54 Ls/MWh (pie gāzes cenas 61,17 Ls/1000 kub.m), un šis cenu samazinājuma ieguvums tiks sadalīts starp siltuma un elektrisko enerģijām saskaņā ar SPRK noteikto tarifu aprēķinu metodiku. „*Gala patērētāji iegūs gan lētāku siltuma enerģiju, gan lētāku elektroenerģiju, jo abas šīs preces tiks ražotas koģenerācijas režīmā*” (27.05.2003. Nr.01RD23-04/1164).

Sarunu gaitā 07.05.2003. tika atzīmēts, ka Līgumā noteiktais garantētais apjoma 2,6 TWh iepirkums ļaus Latvenergo palielināt elektroenerģijas ražošanu, un tas ļaus realizēt valsts politiku - samazināt elektroenerģijas importa apjomu, kā arī nodrošinās Latvenergo investīciju aizsardzību (07.05.2003. Sarunu protokols).

13.2. Rīgas siltums

Noslēdzot ilgtermiņa līgumu Latvenergo būs pamats un iespējas droši realizēt TEC-1 modernizācijas projektu. Uzstādot jaunas un progresīvas tehnoloģijas palielināsies siltumapgādes drošība un kvalitāte, samazināsies režīmu un tehnoloģisko traucējumu skaits. Pārejot uz vienotu tarifu abos siltuma avotos (TEC-1, TEC-2), būs iespējas brīvi pārdalīt siltumapgādes zonas vai strādāt paralēli vienotā tīklā, kas uzlabotu siltumapgādes režīmus un kopumā siltumapgādes kvalitāti. „*Uzskatām, ka pieminētie faktori veicinās siltumenerģijas ražošanas uzlabošanu, veicinās ekonomisko progresu un rezultātā dos zināmu labumu arī patērētājiem*” (11.04.2003. Nr.4/3811).

Saskaņā ar Rīgas siltums sniegto informāciju (11.04.2003. Nr.4/3811), izmantojot Latvenergo piedāvātos tarifu aprēķinu principus, tuvinātie aprēķini par iespējamām siltumenerģijas realizācijas cenām (pārdošanas cena gala patērētājam) izmaiņām atkarībā no iepirktā siltumenerģijas apjoma rāda, ka, palielinoties Rīgas siltums realizācijai par 10%, no Latvenergo iepirktais siltumenerģijas apjoms palielināsies par 12,3%, bet vidējā iepirkuma cena samazināsies par 2,2%, kas kopumā siltumenerģijas pārdošanas gala tarifam dos samazinājumu par 4,8%, bet te jāpiezīmē, ka gala patērētājam tarifa samazinājumu dod ne tikai iepirktās enerģijas cenas samazinājums, bet arī siltumenerģijas apjoma pieaugums. Rīgas siltums atzīmē (17.02.2003. Nr.4/1301), „*(..) ka iepirkuma apjoma samazinājuma rezultātā siltumenerģijas cena pieaugs jebkurā gadījumā. Domājam, ka īpaši tas var notikt, ja līgums netiks noslēgts un TEC-1 modernizācijas projekts netiks realizēts un siltumenerģija tiks ražota ar novecojušām neekonomiskām iekārtām*”.

13.3. Rīgas dome

Ir „*(..) atbalstāma divu lielu siltumapgādes uzņēmumu cieša sadarbība, kā ilgtermiņa Līguma noslēgšana (..)*”, jo tas cels siltumapgādes drošumu Rīgas labā krasta patērētājiem, optimizēs uzņēmumu resursus un finansu līdzekļu izmantošanu un samazinās izdevumus, veicinās pušu atbildības pakāpi vienam pret otru, kā rezultātā ieguvējs varētu būt gala patērētājs, un Līguma noslēgšanas fakts ievērojami palielinātu TEC-1 projekta kredītreitingu un veicinātu „*(..) vēl sekojošu problēmu risinājumu: a) nodrošinātu enerģijas ražošanu enerģētiski augstākā kvalitātē pēc Rīgas TEC-1 esošās koģenerācijas iekārtas pilnas nolietojuma; b) palielinātu Rīgas TEC-1 darbības ekonomisko efektivitāti un konkurētspēju; c) samazinātu elektrostacijas ietekmi uz apkārtējo vidi; d) vienlaicīgi palielinātu Rīgas pilsētas iedzīvotāju elektroapgādes drošumu*” (14.05.2003. Nr.1-36/RD-03-2404-nd).

13.4. Rīgas pilsētas energoapgādes ekspertu konsultatīvā padome (turpmāk – EEKP)

Līguma noslēgšana atbilst Rīgas iedzīvotāju interesēm, jo palīdzēs ilgtermiņā uzturēt stabilus un zemas siltumenerģijas tarifus un iespējami viszemāko gaisa piesārņojuma līmeni no siltuma avotiem, atbilst koncepcijai un Enerģētikas hartas pamatnostādņem, jo balstās uz

maksimāli iespējamu siltumenerģijas ražošanu koģenerācijas procesā, augstu energoefektivitāti un kaitīgo izmešu samazināšanu koģenerācijas procesa rezultātā (19.02.2003. sēdes Nr.3 Prot.4.§), (Fax 07.03.2003.).

Vērtējot Latvenergo, Rīgas siltums, Rīgas domes un EEKP minētos sabiedriskos ieguvumus, Konkurences padome uzskata, ka Līguma noslēgšanas rezultātā sabiedrības kā patērētāja ieguvums būs siltumenerģijas realizācijas apjoma nodrošinājuma rezultātā palielināta elektroenerģijas ieguve, kas savukārt nodrošinās valsts politikas realizēšanu elektroenerģijas sektorā, un šā mērķa realizēšanai nepieciešamā investīciju aizsardzība.

Pārējie norādītie sabiedrības ieguvumi nav saistāmi ar Konkurences likuma 11.punkta otrās daļas izpratnē nepieciešamo Līguma noslēgšanas rezultātā saņemto sabiedrisko ieguvumu, t.i., tie nesniedz pamatojumu, kādā veidā Līguma noslēgšana par garantēto iepirkuma apjomu uz 10 gadiem veicinātu realizācijas vai ražošanas uzlabošanu Rīgas siltums un Latvenergo, turklāt pēc Līguma noslēgšanas neietekmētu Rīgas siltums interesi attiecībā uz siltumenerģijas iepirkšanu no nākotnē iespējamā potenciālā Latvenergo konkurenta. Līdz ar to sabiedriskais ieguvums no vides normatīvu rādītāju uzlabošanās, elektroenerģijas apgādes drošības palielināšanās, perspektīvā pieaugot elektroenerģijas slodzei, un siltumapgādes drošības un kvalitātes palielināšanās ir vērtējams nevis kā Līguma 2.varianta noslēgšanas, bet gan TEC-1 rekonstrukcijas rezultāts.

Ja Latvenergo un Rīgas siltums TEC-1 rekonstrukcijas rezultātā paredzētā enerģijas vienības izmaksu samazināšanās rezultātā netiek plānota siltumenerģijas un elektroenerģijas realizācijas tarifu samazināšana, tad minētie labumi tikai uzlabos vienošanās dalībnieku - Latvenergo un Rīgas siltums finansiālo stāvokli un konkurētspēju, nedodot labumu gala patērētājam.

Konkurences padome pieņem zināšanai EEKP viedokli (Latvenergo fakss 07.03.2003.), ka, ja vides piesārņojuma līmenis to nepieļauj, ierobežotā pilsētas rajonā nevar rasties jauns siltuma avots, kas balstās uz kurināmā sadedzināšanu un varētu būt konkurents jau esošajai ražotnei, kurai līdz ar to veidojas nosacīts dabīgs monopolstāvoklis. Konkurents siltumapgādē te varētu būt tikai elektroenerģija, saules enerģija vai siltuma sūkņu izmantošana, kas ir dārgāks siltumenerģijas iegūšanas veids nekā centralizētā siltumapgāde ar siltuma izstrādi koģenerācijas procesā.

14. Rīgas domes norādītā siltumapgādes stratēģija ir pretrunā ar reālo situāciju.

Saskaņā ar *Enerģētikas likuma* 51.panta otro daļu siltumapgādes attīstību savas administratīvās teritorijas attīstības plāna ietvaros nosaka pašvaldība. 02.09.1997. pieņemta Latvijas enerģētikas nacionālā programma nosaka, ka vietās, kurā attīstīta centralizētā siltumapgāde, pašvaldībām ir jāizstrādā konceptuālās programmas un jāveic konkrēta siltumapgādes attīstības prognozēšana un plānošana.

26.01.1999. Rīgas dome ar lēmumu Nr.6981 nolēma atbalstīt un veicināt Rīgas centralizētās siltumapgādes rehabilitācijas projekta sastāvā izstrādātās centralizētās siltumapgādes attīstības 3.alternatīvas realizāciju. Tā paredzēja Daugavas abu krastu siltumtīklu savienošanu un siltumenerģijas realizācijas apjoma palielināšanu nodrošināt pilnīgāk noslogojot TEC-2 ražošanas jaudas. Saskaņā ar Zviedrijas starptautiskās attīstības aģentūras (SIDA) un Zviedrijas konsultantu FVB izstrādātā rehabilitācijas projekta (turpmāk – Rehabilitācijas projekts) 1999.gada nobeiguma ziņojuma īsajā kopsavilkumā minēto, 3.alternatīvas variants nodrošināja viszemākās tarifa likmes, labus finansu rādītājus un ilglaicīgu centralizētās siltumapgādes sistēmas darbību tās konkurētspējas dēļ ar lokālo gāzes katlu siltumapgādi ilgtermiņā, bet pie nosacījuma, ja siltuma iepirkuma cena būtu zemāka, nekā tā bija 1999.gadā (projekta zemāko izmaksu analīzes secinājumi).

Saskaņā ar Rīgas siltums informāciju (04.12.2002. Nr.1.4/6626) vienošanās ar Latvenergo par ilgtermiņa iepirkuma cenām, kas nodrošinātu 3.alternatīvas nosacījumus, netika panākta. Līdz ar to „(..) varam teikt, ka Rīgas domes 26.01.1999. lēmums Nr.6981 (..) nav spēkā. (..) Neraugoties uz to, ka netika realizēta Pasaules Bankas un SIDA ilgtermiņa kredīta piesaistīšana, jo valdība atteica garantijas, uzskatam, ka rehabilitācijas projekta realizācija šobrīd notiek veiksmīgi, (..) tiek plānota koģenerācijas stacijas izbūve SC „Imanta”, kas praktiski atbilst rehabilitācijas projekta 2.alternatīvas realizācijai”.

AS „Siltumprojekts” darbā „Rīgas TEC-1, TEC-2, SC „Andrejsala” un AS „Rīgas siltums” siltumtīklu izmantošanas un attīstības kompleksā shēma laika posmā līdz 2015.gadam” (20.03.2003. saņ.dok.Nr.136) norādīts, ka Rehabilitācijas projekta 2.alternatīva paredz siltumenerģijas ražošanas izmaksu samazināšanu kreisajā krastā, investējot līdzekļus Rīgas siltums koģenerācijas stacijas veidošanā, un abu krastu tīklos siltuma padeve tiek realizēta ar vismazākajām izmaksām, kreisās puses tīklos iekļaujot lokālos tīklus, slodzi nodrošina SC Imanta un SC Zaslauks, savukārt labajā krastā TEC-2 nodrošina pamatslodzi, bet esošais TEC-1 un Andrejsala-maksimumslodzi.

Sakarā ar jauna TEC-1 būvniecību un pakāpenisku koģenerācijas cikla ieviešanu visās Rīgas siltums SC (04.12.2002. Nr.1.4/6626), Rīgas siltumapgāde attīstās pēc scenārija, kas nav analizēts Rīgas domes akceptētajā Rehabilitācijas projektā. Uz Konkurences padomes pieprasījumu (19.11.2002. Nr.5-1077, 06.02.2003. Nr.5-121) informēt par pašreizējo Rīgas siltumapgādes stratēģiju Rīgas dome (14.05.2003. Nr. 1-36/RD-03-2404-nd) atsaucās uz „(..) centralizētās siltumapgādes turpmāko attīstību saskaņā ar jau izstrādāto AS „Siltumprojekts” darbu „Rīgas TEC-1, TEC-2, SC „Andrejsala” un AS „Rīgas siltums” siltumtīklu izmantošanas un attīstības kompleksā shēma laika posmā līdz 2015.gadam” (turpmāk – Domes norādītā siltumapgādes stratēģija).

Minētajā darbā Rīgas siltums attīstības programmas pasākumos līdz 2010.g neparādās neviena Rīgas siltums siltumavota darbības pāreja uz koģenerācijas režīmu (tab. 1.6.2.), kā arī, ņemot vērā, ka Rehabilitācijas projektā par lietderīgāko Rīgas siltumapgādes sistēmas attīstības virzienu ir atzīta Daugavas krastos izvietoto centralizētās siltumapgādes sistēmas (turpmāk –CSS) savienošana, kā arī pieņemts, ka siltumapgādes nodrošināšana pamatā ir no Rīgas TEC-2, kā pamatvarianti tiek izskatīti tie, kur siltumenerģija tiek nodota no Daugavas labā krasta CSS uz kreisā krasta CSS, ar pamatmērķi maksimāli noslogot sistēmas efektīvāko siltumavotu Rīgas TEC-2, maksimāli paplašināt tā apgādes zonu, samazināt darbināmo siltumavotu skaitu.

Tādējādi, ņemot vērā, ka krastu savienošanas gadījumā rodas cits lietā vērtējams siltumapgādes ģeogrāfiskais tirgus ar atšķirīgu esošās un potenciālās konkurences stāvokļa vērtējumu, Konkurences padome nevar veikt iespējamās konkurences situācijas vērtējumu Līgumā paredzētajā 10 gadu ilgtermiņā.

Konkurences padome atzīmē, ka Domes norādītajā siltumapgādes stratēģijā ir minēta:

1) Rīgas CSS kopējās siltumslodzes samazināšanās prognoze, konkrēti, ja CSS kopējā slodze, kas ietver TEC-1, TEC-2, SC Andrejsala, SC Imanta, SC Zaslauks, SC Ziepniekkalns apgādes zonas, 1998.g. ir 1838 MW, tad 2015.gadā tā būs 1735 MW. Norādīts, ka prognozes noteikšanā ir izmantots Rīgas attīstības plāns, Latvijas nacionālā enerģētikas programma, LR Ekonomikas ministrijas tautsaimniecības attīstības un makroekonomisko rādītāju prognozes, dažādu attīstības programmu ietvaros izstrādātie projekti par enerģijas izmantošanas efektivitāti un citi pētījumi šajā jomā;

2) labā krasta siltumapgādes zonā slēdzot SC Andrejsala un veicot TEC-1 un TEC-2 rekonstrukciju ar jaunu koģenerācijas jaudu uzstādīšanu iespējams samazināt siltumenerģijas īpatnējās izmaksas par aptuveni 10-16%, bet pēc abu krastu siltumapgādes zonu savienošanas tās var samazināt vēl par aptuveni 15%;

3) galvenie siltumavoti nerada piezemes atmosfēras slānī paaugstinātas kaitīgo vielu koncentrācijas. Maksimāli pieļaujamās koncentrācijas pārsniegums saistīts ar citu avotu izmešiem, ieskaitot autotransporta izmešus".

16. Pieņemot lēmumu Konkurences padome ņēma vērā:

16.1. Līgums ir konkurenci ierobežojoša vertikāla ilgtermiņa vienošanās starp diviem siltumapgādes tirgus dalībniekiem Rīgas pilsētas administratīvās teritorijas Daugavas labajā krastā. Konkurences ierobežojums izpaužas kā Līgumā iekļautais garantētais siltumenerģijas iepirkuma apjoms 2,6 TWh gadā, ko Rīgas siltums apņemas iepirkt no Latvenergo, un kas sastāda 92,2% no visa 2001./2002.gada apkures sezonā no Latvenergo iepirktā siltumenerģijas apjoma 2,82 TWh, un 87,37% no visa 2002.gadā 2,975 TWh iepirktā, kas siltas ziemas apstākļos var sastādīt visu nepieciešamo iepirktās siltumenerģijas daudzumu, vai pat to pārsniegt. Tādējādi Līgums ir vērtējams kā de facto ekskluzīvais pirkuma līgums, kur Rīgas siltums faktiski apņemas iepirkt siltumenerģiju tikai no Latvenergo;

16.2. Vienošanās uzliek Rīgas siltums ilgtermiņa pienākumu pirkt garantēto apjomu (ne mazāk kā 2,6 TWh) no dominējošā stāvoklī ar 99,65% tirgus daļām esošā siltumenerģijas pārdošanas tirgus Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā dalībnieka Latvenergo, tādējādi ilgtermiņā uz 10 gadiem ierobežojot vertikālās attiecībās esošās Rīgas siltums rīcības brīvību pašam attīstīt savu ražošanu, izvēlēties nepieciešamos siltumenerģijas iepirkuma apjomus atkarībā no iespējām tos realizēt centralizētajās siltumapgādes sistēmās abos krastos, un iespējami iegūt siltumenerģiju, kas var būt lētāka par iepirkto no Latvenergo, pateicoties plānotajām rekonstrukcijām siltumcentrālēs ar koģenerācijas bloku uzstādīšanu, sevišķi ņemot vērā to, ka tiek paplašināta Rīgas siltums uzņēmējdarbība lokāli - centralizētā un lokālajā siltumapgādes sistēmā. Līdz ar vienošanos Rīgas siltums potenciāli atsakās no tiesībām uz savu siltumenerģijas ražošanas palielināšanu un tādējādi palielina savu atkarību no Latvenergo piedāvātās iepirkuma cenas;

16.3. Līguma darbības rezultātā nav paredzēta siltumenerģijas realizācijas tarifa samazināšana gala lietotājiem, un tādējādi vienošanās nedod tiešu labumu patērētājam, kā arī līdz ar to nenodrošina Līgumā norādītā mērķa - nodrošināt centralizētās siltumapgādes sistēmas konkurētspējas palielināšanu, salīdzinot ar lokālo apkuri, sasniegšanu, tādējādi nedodot labumu sabiedrībai;

16.4. vienošanās nosacījumi nav saistīti ar siltumenerģijas realizācijas gala patērētājam uzlabošanu, un tādējādi vienošanās neveicina siltumenerģijas realizāciju;

16.5. vienošanās rezultātā dominējošā stāvoklī siltumenerģijas pārdošanas tirgū esošais Latvenergo paredz vertikālās attiecībās esošajam un tikai vienam pircējam - dominējošā stāvoklī siltumapgādes tirgū centralizētās siltumapgādes sistēmā esošam Rīgas siltums savas produkcijas iepirkuma nodrošinājumu par cenu, kas aprēķināta pēc SPRK vai citas likumā noteiktas regulējošas institūcijas Līguma darbības laikā apstiprinātas metodikas;

16.6. vienošanās ir daudz vairāk izdevīga tikai vienam vienošanās dalībniekam - Latvenergo, jo nodrošina ilgtermiņā līdz 2013.gadam praktiski visa Latvenergo saražotā siltumenerģijas apjoma garantētu realizāciju, bet Līgums nenodrošina Rīgas siltums garantijas iepirkto apjomu realizēt;

16.7. vienošanās nākotnē var kavēt konkurences attīstību un apgrūtināt potenciāla tirgus dalībnieka iekļūšanu siltumenerģijas pārdošanas tirgū.

Sakarā ar to, ka vienošanās uzliek par pienākumu Rīgas siltums pirkt siltumenerģiju garantētā apjomā, apgrūtinātas realizācijas apstākļos Rīgas siltums būs spiests samazināt savu ražošanu, kā arī atteikties iepirkt siltumenerģiju no citiem esošajiem vai ilgtermiņa periodā nākotnē potenciālajiem siltumenerģijas pārdošanas tirgus dalībniekiem, kas gribētu ienākt tirgū, izmantojot jaunākos sasniegumus siltumapgādes tehnoloģijās, un uz to bāzes iespējami

spētu konkurēt ar Latvenergo, tāpat kā to iespējami spētu darīt arī Rīgas siltums. Tādējādi garantētais iepirkuma apjoms var radīt barjeras ienākšanai siltumapgādes un siltumenerģijas pārdošanas tirgū, kas ir pretrunā ar Enerģētikas likumā iestrādāto iespēju liberalizēt siltumapgādes tirgu un Eiropas Enerģētikas hartas nolīguma prasībām sekmēt konkurējoša enerģētikas tirgus veidošanos.

16.8. Līgums stimulē Latvenergo iespēju izšķiroši ietekmēt Rīgas siltums darbību un stimulē divu siltumapgādes tirgus dalībnieku - Latvenergo un Rīgas siltums darbību koordināciju, radot Rīgas pilsētas teritorijā siltumapgādes tirgū monopola rašanās draudus.

16.9. SPRK izteica viedokli, ka Līguma noslēgšana radīs pozitīvus priekšnosacījumus stabilai un drošai Rīgas pilsētas apgādei ar siltumenerģiju ilgtermiņā par nākotnē iespējami zemākām cenām;

16.10. Rīgas regulators neatbalsta Līguma slēgšanu, jo vienošanās var pasliktināt Rīgas siltums finansiālo stāvokli un ir Latvenergo interesēs;

16.11. Rīgas dome un EEKP atbalsta Līguma slēgšanu, jo tas palīdzēsot ilgtermiņā uzturēt stabilus un zemus siltumenerģijas tarifus gala patērētājam;

16.12. Latvenergo kā valstij stratēģiski svarīga uzņēmuma elektroenerģijas apgādes tirgū investīciju riska samazināšanas nepieciešamību.

Koģenerācijas procesā siltumenerģijas un elektroenerģijas cena un nodrošinājums ir savstarpēji saistīti. Brīvā elektroenerģijas tirgus apstākļos Baltijā un Eiropas Savienībā Latvijas valsts interesēs ir Latvenergo kā konkurētspējīgs elektroenerģijas ražotājs, kas garantē elektroenerģijas, kā arī siltumenerģijas apgādes drošību;

16.13. valsts politiku samazināt Latvijas atkarību no elektroenerģijas importa, radīt apstākļus elektroenerģijas tirgus atvēršanai un veicināt koģenerācijas attīstību, siltuma enerģiju piegādājot galvenokārt centralizētai siltuma apgādes sistēmai (MK 11.09.2001. akceptētā *Enerģētikas politika elektroenerģijas sektorā*);

TEC-1 pēc rekonstrukcijas varēs izstrādāt trīs reizes vairāk elektroenerģijas pie tā paša saražotā siltuma daudzuma (04.04.2003. saņ.dok.Nr.178, Latvenergo 22.08.2001.ziņojums Rīgas pilsētas domei *Par Rīgas TEC-1 rekonstrukcijas projektu*) un elektroenerģijai iespējamā cena no TEC-1 ir sagaidāma zemāka par pašreizējo un mazāka par iespējamo konkurentu cenām (07.04.2003. saņ. dok.Nr.183);

16.14. informāciju, ka siltumenerģijas cena pēc TEC-1 rekonstrukcijas tiks samazināta un pielīdzināta TEC-2 siltumenerģijas realizācijas cenai, kas pašlaik ir vidējās siltumenerģijas iepirkuma cenas 3,16% pazeminājums.

Tādējādi tiks uzlabots Rīgas siltums finansiālais stāvoklis un konkurētspēja, kā rezultātā būs radīta iespēja gala patērētājam nākotnē iespējami sagaidīt siltumenerģijas realizācijas tarifa samazināšanu, ņemot vērā *Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas darbības stratēģija un pamatprincipi* (SPRK Padomes 09.01.2002. lēmums) iestrādāto (p.2), ka Regulators izveidos „(..) uz patērētājiem orientētu cenu un tarifu noteikšanas metodiku, kas nosaka ekonomiski pamatotas (..) cenas”, un „Regulators īstenoš tādus cenu un tarifu politiku, kas sekmēs taisnīgu ieguvumu sadali starp pakalpojumu sniedzējiem un patērētājiem” (p.14.).

16.15. Rīgas siltums vairākkārtīgi izteikto pārliecību par reālām iespējām realizēt Līgumā iestrādāto garantēto siltumenerģijas apjomu 2,6 TWh gadā un vairāk;

16.16. siltumenerģijas pārdošanas centralizētai siltumapgādes sistēmai tirgū Rīgas administratīvās teritorijas Daugavas labajā krastā tuvāko gadu laikā lielo investīciju dēļ nepastāv situācija, lai parādītos jauns tirgus dalībnieks - Latvenergo konkurents, kas saražoto siltumenerģiju varētu pārdot Rīgas siltums nepieciešamajā apjomā par konkurētspējīgām cenām. Līdz ar to Rīgas siltums, konkurētspējīgas iepirkuma cenas trūkuma dēļ, tuvākā nākotnē paliek ieinteresēts turpināt iepirkt siltumenerģiju tikai no Latvenergo, kuram pēc

Līguma noslēgšanas siltumenerģijas pārdošanas tirgū Rīgas administratīvās teritorijas labajā krastā, salīdzinot ar pastāvošo situāciju, apstākļi neizmainās;

16.17. 02.09.1997. pieņemtā Latvijas enerģētikas nacionālā programma paredz sasaistīt koģenerācijas jaudu ieviešanu ar neatkarīgo elektroenerģijas ražotāju attīstību. Līdz ar to iespējama potenciāla siltumapgādes tirgus dalībnieka parādīšanās ar progresīvākās tehnoloģijas izmantošanu;

16.18. nav skaidra Rīgas pilsētas siltumapgādes attīstības stratēģija.

Sarunu gaitā Rīgas siltums sniedza informāciju, ka tiek prognozēta jaunas siltumapgādes attīstības koncepcija (07.05.2003. Sarunu protokols).

16.19. Līguma 2.2.punkta nosacījuma atbilstības izvērtējums nav KP kompetence.

Ievērojot minēto, un pamatojoties uz 04.10.2001. Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 4.punktu, 11.panta pirmās daļas ģenerālklausulu un 7.punktu, 11.panta otro daļu, Padome

n o l ē m a:

1. Atļaut vienošanos par garantēto siltumenerģijas iepirkuma apjomu, kas ietverta projekta *“Ilgtērmiņa līgums par sadarbību koģenerācijas procesā saražotās siltumenerģijas efektīvā izmantošanā un realizācijā”* starp valsts akciju sabiedrību “Latvenergo” un akciju sabiedrību “Rīgas siltums” 2.1.punktā, uz pieciem gadiem ar nosacījumu, ka siltumenerģijas garantētā iepirkuma apjoms nepārsniedz 80% no katra iepriekšējā finansu gada akciju sabiedrībai „Rīgas siltums” realizētā apjoma.

2. Pēc pieciem gadiem no šī lēmuma pieņemšanas dienas pēc vienošanās dalībnieku iesnieguma Konkurences padome var atkārtoti izvērtēt vienošanās atbilstību Konkurences likuma 11.panta otrajai daļai un lemt par atļaujas piešķiršanu.

Konkurences padomes lēmums ir pārsūdzams Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad ieinteresētā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par pieņemto lēmumu saskaņā ar 04.10.2001. Konkurences likuma 8.panta otro daļu, LR Civilprocesa likuma Pārejas noteikumu 1.punktu un Civilprocesa kodeksa 24.-A nodaļu.

Padomes priekšsēdētājs

P.Vilks